กพร. เศรษฐกิจปริทัศน์

DPIM ECONOMIC REVIEW

ฉบับที่ 3 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ประจำเดือนธันวาคม 2568

กลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ

กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

Department of Primary Industries and Mines (DPIM)

หมายเลขโทรศัพท์ 0 2430 6835 ต่อ 4431

สารบัญ

1 สภาวะเศรษฐกิจมหภาค

3 สถานการณ์อุตสาหกรรมเหมืองแร่

5 ข่าวเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศ

9 ข่าวเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานต่างประเทศ

11 ราคาสินค้าแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่น่าสนใจ

15 การค้าอุตสาหกรรมพื้นฐานแร่และผลิตภัณฑ์จากแร่

16 Econ Focus : ถ่านหิน

19 ข่าวสารการเหมืองแร่ : การคาดการณ์ ๑๐ อันดับความเสี่ยงของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทั่วโลกในปี ๒๕๖๙

26 Geo Story : จากยุคตื่นทองสู่การสร้างชาติ (ร่องรอยการย่ำผ่านทุ่งทองคำ ตอนที่ 2)

ความคิดเห็นที่ปรากฏใน กพร. เศรษฐกิจปริทัศน์ เป็นความเห็นส่วนบุคคลของผู้เขียน อาจจะมิได้สะท้อนถึงความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ทั้งหมด หากต้องการทำสำเนา คัดลอก แจกจ่าย หรือเผยแพร่ต้องได้รับความยินยอมก่อน ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่คิวอาร์โค้ด และขอขอบคุณภาพหน้าปกจาก

https://s.dpim.go.th/1ty

สภาวะเศรษฐกิจมหภาค

นางสาวศีดาลักษณ์ แก้วปุก

ธนาคารแห่งประเทศไทยรายงานว่าเศรษฐกิจไทยในเดือนตุลาคมขยายตัวจากเดือนก่อน โดยการส่งออกสินค้าที่ไม่รวมทองคำขยายตัวจากสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ รายรับภาคท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการบริโภคภาคเอกชนที่ปรับดีขึ้นส่วนหนึ่งจากผลของมาตรการภาครัฐ ส่งผลให้กิจกรรมในภาคบริการที่เกี่ยวข้องปรับเพิ่มขึ้นสอดคล้องกัน อย่างไรก็ดี การผลิตภาคอุตสาหกรรมทรงตัวจากผลของการผลิตกลุ่มปิโตรเลียมที่ลดลงจากการหยุดผลิตชั่วคราวเพื่อซ่อมบำรุง แม้การผลิตกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ปรับดีขึ้นตามการส่งออก สำหรับการลงทุนภาคเอกชนลดลงจากหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์หลังเร่งไปในช่วงก่อนหน้า

ภาคการใช้จ่ายในประเทศ

1.3	-1.1	-1.0
(%MOM)	(%MOM)	(%YOY)
การบริโภคภาคเอกชน	การลงทุนภาคเอกชน	รายจ่ายภาครัฐ

ภาคการผลิต

1.1	-0.2	11.0
(%MOM)	(%MOM)	(%MOM)
เกษตรกรรม	อุตสาหกรรม	จำนวนนักท่องเที่ยว

เสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบใกล้เคียงกับเดือนก่อน จากหมวดพลังงานที่ราคาน้ำมันลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ขณะที่หมวดอาหารสดติดลบน้อยลงตามราคาผักที่เพิ่มขึ้นจากผลของน้ำท่วม ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังเป็นบวกใกล้เคียงกับเดือนก่อน ด้านตลาดแรงงานปรับดีขึ้นจากการจ้างงานในภาคบริการ ขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลจากดุลการค้าเป็นสำคัญ

ภาคการค้าระหว่างประเทศ (มูลค่า : ล้านบาท)

910,316.43	1,032,034.43	-121,718.00
EXPORT	IMPORT	TRADE BALANCE
การส่งออก	การนำเข้า	ดุลการค้า

อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อ ๑ หน่วยสกุลเงินต่างประเทศ)

	ต.ค. 68	พ.ย. 68	ทิศทาง
ดอลลาร์สหรัฐ	32.55	32.40	▲ (แข็งค่า)
ปอนด์สเตอร์ลิง	43.51	42.55	▲ (แข็งค่า)
ยูโรโซน	37.91	37.43	▲ (แข็งค่า)
เยน (๑๐๐ เยน)	21.54	20.90	▲ (แข็งค่า)
ดัชนีค่าเงินบาท	129.34	130.87	▲ (แข็งค่า)

อัตราเงินเฟ้อ (ร้อยละ YoY)

	ต.ค. 68	พ.ย. 68	ทิศทาง
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	-0.76	-0.49	▲ (เพิ่มขึ้น)
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	0.61	0.66	▲ (เพิ่มขึ้น)

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (ร้อยละ)

	13 ส.ค. 68	8 ต.ค. 68	ทิศทาง
อัตราดอกเบี้ยนโยบาย	1.50	1.50	= (คงที่)

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
2. กระทรวงพาณิชย์ (www.moc.go.th)
3. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (www.oae.go.th)
4. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (www.oie.go.th)

ข่าวเศรษฐกิจแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศ

นางสาวรักเร่ เกลื่อนเมฆ

➢ **การยุติข้อพิพาทคดีเหมืองทองอัครา**

ภายหลังการดำเนินกระบวนการอนุญาโตตุลาการกรณีข้อพิพาทเหมืองแร่ทองคำระหว่างราชอาณาจักรไทยกับบริษัท คิงส์เกต คอนโซลิเดเต็ด ลิมิเต็ด ในฐานะผู้ถือหุ้นของเหมืองแร่ทองคำอัครา ฯ มาเป็นระยะเวลากว่า 8 ปี คณะอนุญาโตตุลาการได้รับทราบการขอยุติข้อพิพาทแล้วเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2568 และอยู่ระหว่างการจัดทำคำสั่งการยุติคดีโดยสมบูรณ์ต่อไป

ตามที่บริษัท คิงส์เกต คอนโซลิเดเต็ด ลิมิเต็ด (สัญชาติออสเตรเลีย) ในฐานะผู้ถือหุ้นของบริษัท อัครารีซอร์สเซส จำกัด มหาชน ได้ยื่นฟ้องคดีตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อราชอาณาจักรไทย ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2560 นั้น

บัดนี้ คณะอนุญาโตตุลาการได้รับทราบการขอยุติคดีดังกล่าว และจะมีการออกคำสั่งยุติคดีโดยสมบูรณ์ต่อไป สำหรับข้อพิพาทดังกล่าวมีจุดเริ่มต้นตั้งแต่ปี 2557 จากการร้องเรียนของประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้พื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ทองคำว่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งต่อมาในปี 2559 จึงมีคำสั่งระงับการประกอบกิจการเหมืองแร่ทองคำทั่วประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาจากการประกอบการที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน เป็นเหตุให้ บริษัท คิงส์เกต ฯ ขอเข้าเจรจากับรัฐบาลไทยตามกลไกของ TAFTA และเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการในปลายปี 2560

อย่างไรก็ดี ในระหว่างขั้นตอนของกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ทั้งสองฝ่ายได้ดำเนินการเจรจาเพื่อทำความเข้าใจร่วมกันในการยุติข้อพิพาทที่เกิดขึ้นควบคู่กันไป โดยในช่วงเวลาดังกล่าว บริษัท อัครา ฯ ได้กลับมาดำเนินการกระบวนการขออนุญาตต่าง ๆ ที่ค้างอยู่ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ทองคำ จนสามารถเริ่มประกอบกิจการได้อีกครั้งในปี 2566 ปัจจุบัน บริษัทอัครา ฯ ดำเนินกิจการเหมืองแร่ทองคำในเขตติดต่อของอำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร และอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

ล่าสุดบริษัท คิงส์เกต ฯ ได้แสดงความประสงค์ที่จะยุติข้อพิพาท เนื่องจากได้ประเมินถึงอนาคตในการประกอบธุรกิจ การอยู่ร่วมกันกับชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนกระบวนงานพิจารณาของหน่วยงานราชการไทยที่ผ่านมา ซึ่งดำเนินงานภายใต้กรอบกฎหมายและหลักสากลมาโดยตลอด และเห็นว่าการยุติข้อพิพาทจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายมากกว่า จึงได้แจ้งต่อคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อขอยุติกระบวนการอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2568 และคณะอนุญาโตตุลาการอยู่ระหว่างการออกคำสั่งยุติคดี โดยไม่มีการตัดสินอย่างเป็นทางการต่อไป

นายอดิทัต วะสีนนท์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เปิดเผยว่า การดำเนินการระงับข้อพิพาทที่ผ่านมา ได้ดำเนินการภายใต้คณะทำงานที่มีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นองค์ประกอบอย่างครบถ้วน การดำเนินการต่าง ๆ ยึดถือประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชนเป็นสำคัญ

การยุติคดีข้อพิพาทดังกล่าวลงได้จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของไทยในอนาคต ขอยืนยันว่าที่ผ่านมา กรมฯ ได้พิจารณาดำเนินการอนุญาต และกำกับดูแลการประกอบการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่าง

เคร่งครัด ละเอียด และรอบคอบ รวมทั้งได้คำนึงถึงเงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจ ด้านความปลอดภัย และด้านสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักของความถูกต้อง โปร่งใส และเป็นธรรมประกอบกัน และจะยังคงยึดมั่นในแนวทางดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ที่มา : https://www.dpim.go.th

วันที่ 27 พฤศจิกายน 2568

➢ **ครม.ไฟเขียว SCG ใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้น 1A-1B ขุดเหมืองแร่หินป่าสงวนสระบุรี**

นางสาวลลิดา เพริศวิวัฒนา รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยว่า ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี นายอนุทิน ชาญวีรกูล มีมติเห็นชอบตามที่รองนายกรัฐมนตรี นายสุชาติ ชมกลิ่น ซึ่งกำกับดูแลกระทรวงอุตสาหกรรม เสนอขอผ่อนผันให้ บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (แก่งคอย) จำกัด ใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ 1 บี 1 เอเอ็ม และ 1 บีเอ็ม ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทับกวาง และป่ามวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เพื่อการทำเหมืองแร่หินปูน และหินดินดานสำหรับอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ในพื้นที่รวมประมาณ 2,575 ไร่ 1 งาน 37 ตารางวา

รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ระบุว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เหมืองเดิมที่มีการทำเหมืองมาอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว ตามประทานบัตรเดิมที่จะครบกำหนดอายุในวันที่ 26 กันยายน 2570 โดยแหล่งแร่นี้เป็นวัตถุดิบหลักป้อนโรงงานผลิตปูนซีเมนต์ในจังหวัดสระบุรี ซึ่งมีกำลังการผลิตคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.14 ของบริษัทผู้ผลิตปูนซีเมนต์ที่จดทะเบียนในประเทศทั้งหมด ปริมาณสำรองแร่ของโครงการรวมทั้งหินปูน และหินดินดานมีมูลค่าประมาณ 75,702 ล้านบาท ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประเมินว่า “มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและสังคม” เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้กรอบมาตรการที่กำหนด

ทั้งนี้ พื้นที่คำขอประทานบัตรทั้ง 5 แปลง อยู่ในเขตป่าสงวน และลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี ตามมติคณะรัฐมนตรีที่ผ่านมา การใช้ประโยชน์จึงต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาผ่อนผันเป็นกรณีเฉพาะ โดยก่อนเสนอ ครม. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมป่าไม้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ร่วมตรวจสอบพื้นที่ พร้อมทั้งจัดทำและพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ซึ่งคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

รายงาน EIA ได้กำหนดมาตรการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เช่น การเว้นแนวกันชน (Buffer Zone) รอบพื้นที่เหมือง การควบคุมฝุ่น เสียง แรงสั่นสะเทือน การติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพประชาชน และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบเหมือง โดยมีผู้แทนชุมชน และหน่วยงานท้องถิ่นร่วมบริหารจัดการกองทุนอย่างต่อเนื่อง

รองโฆษกรัฐบาล กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ต่างไม่มีความเห็นขัดข้องต่อการขอผ่อนผันครั้งนี้ โดยยืนยันว่าพื้นที่ดังกล่าวอยู่ใน “เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง” ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 ที่คณะรัฐมนตรีเคยเห็นชอบแล้ว

การพิจารณาในครั้งนี้เป็นเพียง “การผ่อนผันให้ใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ 1 บี 1 เอเอ็ม และ 1 บีเอ็ม เพื่อทำเหมืองแร่” ตามหลักเกณฑ์มติคณะรัฐมนตรีเดิมเท่านั้น หลังจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย แผนแม่บท และมาตรการสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด ก่อนการอนุญาตประทานบัตรต่อไป

ที่มา : https://www.bangkokbiznews.com/business/economic/1208192

วันที่ 18 พฤศจิกายน 2568

➢ **สมาคมการค้าเหล็กฯ จี้รัฐยกระดับมาตรฐานเหล็กเส้น-เหล็กลวดให้ทัดเทียมต่างชาติ**

สมาคมการค้าเหล็กทรงยาวมาตรฐานออกแถลงการณ์เรียกร้องให้ภาครัฐยกระดับมาตรฐานการผลิตเหล็กเส้นและเหล็กลวดให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล

เพื่อความปลอดภัยของประชาชนและโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ รับมือความเสี่ยงเหตุแผ่นดินไหว ชี้เหล็กเส้นเป็นสินค้าทางด้านวิศวกรรม ยากต่อการเข้าใจทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อโดยใช้ราคาเป็นหลัก สมาคมการค้าเหล็กทรงยาวมาตรฐาน ในฐานะกลุ่มผู้ผลิตเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตด้วยเตาอาร์คไฟฟ้าภายในประเทศออกแถลงการณ์เรียกร้องให้ประเทศไทยยกระดับมาตรฐานการผลิตเหล็กเส้นและเหล็กลวดให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล เพื่อความปลอดภัยของประชาชนและโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ แทนการที่จะผลักภาระการเลือกใช้สินค้าไปที่ผู้บริโภค เนื่องจากเหล็กเส้นเป็นสินค้าทางด้านวิศวกรรม ซึ่งเป็นการยากที่ประชาชนทั่วไปจะเข้าใจ และสุดท้ายใช้การตัดสินใจด้วยราคาเป็นหลัก

ทั้งนี้ นานาประเทศมีการพัฒนามาตรฐานคุณภาพของเหล็กเส้นอย่างต่อเนื่อง เช่น ในปี 2561 จีนกำหนดว่ากรรมวิธีการหลอม (Smelting Method) สำหรับเหล็กเส้นเสริมคอนกรีตต้องมาจากเตา converter หรือ Electric Arc Furnace (EAF) ปี 2567 จีนยกระดับมาตรฐานเหล็กเส้นเป็นมาตรฐานบังคับ โดยการกำหนดกรรมวิธีการผลิตเหล็กเส้นเสริมคอนกรีต ต้องมาจากเตา Converter หรือ Electric Arc Furnace เท่านั้น

นอกจากนี้ ในมาตรฐานฉบับใหม่ เหล็กเส้นต้านทานแผ่นดินไหวจะต้องผ่านกระบวนการปรับแต่งเพิ่มเติมจากภายนอกด้วยเตาปรุงน้ำเหล็ก Ladle Furnace แม้ว่ามาตรฐานเหล็กในประเทศชั้นนำด้านอุตสาหกรรมเหล็กของโลก เช่น ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ จะไม่ได้จำกัดประเภทของกระบวนการหลอมเหล็กแต่เหล็กเส้นในประเทศเหล่านี้ก็จะผลิตจากกระบวนการ BOF และ EAF ทั้งสิ้น และมีการกำหนดค่ากำลังคราก (yield strength) ขั้นต่ำและค่าสูงสุดไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ความมั่นใจว่าเหล็กมีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับการใช้งานในพื้นที่เสี่ยงสูงหรือพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดแผ่นดินไหวบ่อยครั้ง ในช่วง 3-5 ปีที่ผ่านมาประเทศต่าง ๆ เผชิญปัญหาแผ่นดินไหวเพิ่มมากขึ้น มีความรุนแรงมากขึ้น หากประเทศไทยไม่มีการปรับตัวเพื่อรับเหตุแผ่นดินไหวก็อาจจะมีการสูญเสียมากขึ้น

ดังนั้น ไทยควรมีการปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ด้านการก่อสร้าง ด้านการออกแบบเพื่อการรองรับภัยพิบัติ ทั้งนี้ขณะนี้ มอก.เหล็กเส้นของไทยอยู่ในระหว่างการปรับปรุงโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งควรจะมีการยกระดับคุณภาพของเหล็กเส้นอย่างเข้มงวด และคำนึงถึงความเสี่ยงในการเกิดภัยพิบัติอย่างเทียบเท่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์เหล็กเส้นของหลายประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ การผลิตเหล็กเส้นควรมีการขจัดสิ่งสกปรกจากน้ำเหล็ก 2 รอบ ในรอบแรกนำเศษเหล็กมาหลอม และขั้นต่อไปคือต้องมีเตาปรุงแต่งน้ำเหล็ก LF-Ladle Furnace เพื่อปรุงแต่งให้ตรงส่วนผสมเป็นไปตามที่ต้องการ และกำจัดสิ่งปนเปื้อนอีกครั้ง เพื่อจะได้เหล็กที่มีความสะอาด เนื้อเหล็กมีความสม่ำเสมอ

อุตสาหกรรมเหล็กคือรากฐานของโครงสร้างพื้นฐานประเทศ เหล็กทุกเส้นที่ใช้ในอาคารหรือสะพานต้องมั่นใจได้ว่ามีความปลอดภัย สมาคมฯ จึงขอเรียกร้องให้รัฐควบคุมการผลิตเหล็กเส้นให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างเข้มงวด เน้นการปฏิบัติตามกฎหมายในทุกด้านให้มีความโปร่งใส โดยสมาคมการค้าเหล็กทรงยาวมาตรฐานพร้อมให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในทุก ๆ ด้านเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเหล็กไทย และเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ปริมาณการนำเข้าเหล็กลวดได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบในทางลบต่อผู้ผลิตภายในประเทศ การนำเข้าในปริมาณสูงนี้ทำให้บางโรงงานต้องปิดกิจการลง และบางรายต้องลดกำลังการผลิต การเพิ่มขึ้นของปริมาณนำเข้าดังกล่าวเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การทุ่มตลาด (dumping) จากประเทศจีน การสำแดงประเภทสินค้าที่ไม่ถูกต้อง และการนำเหล็กลวดไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น ซึ่งผลที่ตามมาคือ ผู้ผลิตภายในประเทศส่วนใหญ่ต้องปิดกิจการลง ทำให้ลูกค้าขาดทางเลือกในการซื้อสินค้าในประเทศ หากแนวโน้มนี้ยังคงดำเนินต่อไป อาจไม่มีผู้ผลิตเหล็กลวดเหลืออยู่ในประเทศอีกต่อไป ห่วงโซ่อุปทานของเหล็กในประเทศจะสั้นลง ซึ่งอาจก่อให้เกิดสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้จากการนำเข้าเหล็กลวดที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งในที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสาธารณะ

จึงขอให้ภาครัฐช่วยพิจารณาการตรวจสอบสินค้านำเข้า พิจารณาแก้ไขปรับปรุง และบังคับใช้ มอก. เหล็กลวดเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

สำหรับข้อเสนอของสมาคมฯ ต่อภาครัฐ ได้แก่

(1.) ควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามกฎหมาย และส่งเสริมการใช้เตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)

(2.) ปรับปรุงมาตรฐานเหล็กเส้นและเหล็กลวดให้เทียบเท่านานาชาติ เพื่อรองรับภัยพิบัติ

(3.) ตรวจสอบและควบคุมสินค้านำเข้าให้ได้คุณภาพตาม มอก. โดยสมาคมฯ ต้องการให้รัฐ “ยกระดับมาตรฐานเหล็กไทย” ทั้งระบบ ตั้งแต่การผลิตจนถึงการนำเข้า เพื่อความปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานประเทศและผู้บริโภค รวมทั้งป้องกันผลกระทบต่อผู้ประกอบการภายในประเทศจากการนำเข้าที่ไม่ได้มาตรฐาน

ที่มา : https://mgronline.com/business/detail/9680000105292

วันที่ 4 พฤศจิกายน 2568

ข่าวเศรษฐกิจแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานต่างประเทศ

นางสาวรักเร่ เกลื่อนเมฆ

➢ **ผู้ผลิตสังกะสีในจีนเร่งส่งออก หลังอุปทานโลกตึงตัว**

ผู้ผลิตสังกะสีในจีนกำลังเร่งการส่งออก หลังจากภาวะอุปทานตึงตัวทั่วโลก เปิดช่องทางการขายในต่างประเทศที่หาได้ยาก โดยผลผลิตในจีน คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผลผลิตสังกะสีทั้งหมดของโลก กำลังสร้างสถิติใหม่ประจำปีในช่วงเวลาที่ปริมาณสต็อกสังกะสีในคลังทั่วโลกกำลังลดลงอย่างรวดเร็ว การส่งออกสังกะสีทั่วโลกน่าจะพุ่งสูงขึ้นในเดือนตุลาคม 2568 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีกในช่วงสองเดือนสุดท้ายของปี เนื่องจากโรงถลุงได้กำไรจากราคาสังกะสีในตลาดโลกที่พุ่งสูงขึ้น ขณะที่ตลาดในประเทศซบเซา โดยคาดว่าปริมาณการส่งออกสังกะสีของจีนอาจเพิ่มขึ้นถึง 50,000 ตัน ในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคมรวมกัน เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคมที่จีนส่งออกสังกะสีประมาณ 10,000 ตัน และจากการประมาณการของบริษัท Jinrui Futures ในช่วงสามปีที่ผ่านมา จีนส่งออกเพียงไม่กี่ร้อยตันต่อเดือนเท่านั้น ครั้งสุดท้ายที่จีนส่งออกสังกะสีในปริมาณมากที่สุดคือหลังจากการรุกรานยูเครนของรัสเซีย ซึ่งทำให้ราคาพลังงานสูงขึ้นและทำให้โรงถลุงทั่วโลกต้องปิดตัวลงในเดือนพฤษภาคม ปี 2565 ปริมาณการส่งออกสังกะสีของจีนพุ่งสูงถึง 35,000 ตัน ซึ่งเป็นสถิติรายเดือนสูงสุด

ราคาสังกะสีในตลาด LME เมื่อเดือนตุลาคม 2568 ส่วนต่าง (spread) ของราคาซื้อขายสังกะสีทันที (spot price) ที่สูงกว่าราคาสังกะสีในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า 3 เดือน (Three-month price) พุ่งสูงขึ้นกว่า 300 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ซึ่งเป็นสัญญาณบ่งชี้ถึงการขาดแคลนสังกะสีในทันที แม้ว่าส่วนต่างราคาในปัจจุบันจะลดลงเหลือ 130 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน แต่การส่งออกของจีนยังคงมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันผลผลิตสังกะสีของจีนแตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์อยู่ที่ระดับ 665,000 ตัน ในเดือนที่แล้ว โดยสังกะสีเป็นโลหะที่นิยมสำหรับงานเคลือบผิว กำลังการผลิตของจีนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แม้จะได้รับผลกระทบจากภาวะตกต่ำของภาคอสังหาริมทรัพย์ในประเทศที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง มีแนวโน้มว่าจะมีปริมาณสังกะสีส่วนเกินสำหรับการส่งออกไปจนถึงไตรมาสแรกของปี 2569 เนื่องจากสต็อกสังกะสีภายในประเทศมักจะเพิ่มขึ้นในช่วงเทศกาลตรุษจีน

ที่มา : https://url.in.th/MilOa

วันที่ 18 พฤศจิกายน 2568

➢ **บริษัท Vale เตรียมพร้อมตอบสนองความต้องการของอินเดีย**

นาย Gustavo Pimenta ผู้บริหารระดับสูงของบริษัท Vale กล่าวว่า บริษัทกำลังเตรียมรับมือกับความต้องการแร่เหล็กที่เพิ่มขึ้นจากอินเดีย ซึ่งอาจเพิ่มปริมาณการผลิตเหล็กเป็นสองเท่าภายในสิ้นทศวรรษนี้ และยอดขายที่เพิ่มขึ้นไปยังอินเดียและตลาดเอเชียอื่น ๆ น่าจะช่วยชดเชยความต้องการที่ซบเซาจากจีน ซึ่งการผลิตเหล็กทรงตัวอยู่ที่เกือบ 1 พันล้านเมตริกตันต่อปี และอาจลดลงเล็กน้อยในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า

ทั้งนี้อินเดียมีประชากร 1.6 พันล้านคนแซงหน้าจีน และต้องการการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานมหาศาลส่งผลต่อความต้องการใช้เหล็กกล้าเป็นจำนวนมาก และกำลังการผลิตของผู้ผลิตเหล็กกล้าของอินเดียมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ประมาณ 300 ล้านตัน ในอีก 5-7 ปีข้างหน้า โดยแร่คุณภาพสูงของบริษัทสามารถผสมผสานกันได้ดีกับแร่คุณภาพต่ำของอินเดีย ในปีนี้ คาดว่าอินเดียจะนำเข้าแร่จากบริษัทประมาณ 10 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากที่แทบจะไม่นำเข้าเลยเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ก็ยังถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับจีน ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 60 ของยอดขายของบริษัท แม้ว่าจีนจะยังคงเป็นผู้ผลิตเหล็กรายใหญ่ที่สุดของโลก แต่บริษัทมองว่าผลผลิตของจีน

น่าจะคงที่ หรืออาจถึงขั้นลดลง เมื่อเทียบกับการเติบโตของอินเดีย นอกจากนี้ บริษัทวางแผนที่จะลงทุน 12,950 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2573 ในโครงการ “Novo Carajas” ในบราซิล ซึ่งรวมถึงโครงการเพิ่มกำลังการผลิตแร่เหล็กอีก 20 ล้านตันต่อปี ปัจจุบันโครงการนี้เสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 80 และมีกำหนดเริ่มดำเนินการในปลายปี 2569 และยังตั้งเป้าเพิ่มผลผลิตทองแดงเป็นสองเท่าภายในปี 2578

ท่ามกลางแผนการขยายกิจการ บริษัทคาดว่าจะกลับมาครองตำแหน่งผู้ผลิตแร่เหล็กรายใหญ่ที่สุดของโลกในปีนี้ แซงหน้าบริษัท Rio Tinto ซึ่งขึ้นครองตำแหน่งเป็นผู้นำหลังจากเกิดภัยพิบัติที่เขื่อน Brumadinho ของบริษัทในปี 2562 รวมถึงบริษัทกำลังพิจารณาขายเหมืองนิกเกิล Thompson ในแคนาดา โดยในปี 2567 เหมืองแห่งนี้ ผลิตนิกเกิลได้ประมาณ 10,000 ตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 6 ของปริมาณการผลิตทั้งหมดของบริษัท

ที่มา : https://shorturl.asia/BHlQg

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2568

➢ การส่งออกแร่สปอดูมีนของซิมบับเวเพิ่มขึ้นร้อยละ 27

ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ซิมบับเว ซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตลิเทียมรายใหญ่ที่สุดของแอฟริกา ส่งออกแร่สปอดูมีน ซึ่งเป็นสินแร่ที่มีลิเทียมเป็นส่วนประกอบสำคัญสำหรับการผลิตแบตเตอรี่ จำนวน 1 ล้านเมตริกตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 27 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แม้ว่าราคาลิเทียมทั่วโลกจะลดลงเนื่องจากอุปทานล้นตลาด

โดยซิมบับเว มีบริษัทของจีน ได้แก่ บริษัท Zhejiang Huayou Cobalt บริษัท Sinomine บริษัท Chengxin Lithium Group บริษัท Yahua Group และบริษัท Tsingshan Group เข้ามาลงทุนทำเหมืองและส่งออกไปยังประเทศจีน ซึ่งบริษัทเหล่านี้ ได้ลงทุนรวมกันมากกว่า 1.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ตั้งแต่ปี 2564 และซิมบับเวจะห้ามการส่งออก Lithium concentrate ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ปี 2570 เพื่อส่งเสริมการแปรรูปในประเทศให้มากขึ้น

ที่มา : https://shorturl.asia/LqxX5

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2568

➢ Cochilco ปรับเพิ่มคาดการณ์ราคาทองแดงในปี 2568 และปี 2569

คณะกรรมาธิการทองแดงแห่งชิลี (Cochilco) ปรับเพิ่มคาดการณ์ราคาทองแดงในปี 2568 และปี 2569 สู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ท่ามกลางการผลิตที่อ่อนแอ โดยคาดการณ์ราคาทองแดงเฉลี่ยในปี 2568 ไว้ที่ 4.45 ดอลลาร์สหรัฐต่อปอนด์ และปรับเพิ่มการคาดการณ์ราคาทองแดงในปี 2569 เป็น 4.55 ดอลลาร์สหรัฐต่อปอนด์ จากเดิม 4.30 ดอลลาร์สหรัฐต่อปอนด์ การคาดการณ์ดังกล่าวถือเป็นการประมาณการราคาทองแดงที่สูงที่สุดเท่าที่เคยคาดการณ์ไว้ ซึ่งคาดว่าราคาทองแดงจะยังคงอยู่ในแนวโน้มขาขึ้นอย่างน้อยจนถึงปี 2573 เนื่องจากอุปทานมีน้อยกว่าความต้องการ นอกจากนี้ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับโลหะ เช่น การปรับอัตราภาษีหรือการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มความต้องการนั้นยังคงมีอยู่ ทำให้คาดการณ์ว่าราคาทองแดงจะปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากข้อจำกัดด้านการผลิตในชิลี ซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตทองแดงรายใหญ่ที่สุดของโลก เนื่องจากประสิทธิภาพที่อ่อนแอของเหมือง Collahuasi ซึ่งเป็นเหมืองขนาดใหญ่ ผลผลิตที่ลดลงของบริษัท Anglo American Sur และอุบัติเหตุที่เหมือง El Teniente ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้อุปทานลดลง

Cochilco คาดการณ์ว่าในปี 2568 ผลผลิตทองแดงของชิลีจะเติบโตเพียงร้อยละ 0.1 อยู่ที่ระดับ 5.51 ล้านตัน จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ในปี 2569 อยู่ที่ระดับ 5.6 ล้านตัน และจะแตะระดับ 5.9 ล้านตัน ในปี 2570

ที่มา : https://shorturl.asia/Ti5zh

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2568

ราคาสินค้าแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่น่าสนใจ

นางสาวศีดาลักษณ์ แก้วปุก

Non-Ferrous Metals

อะลูมิเนียม (Primary Aluminium)

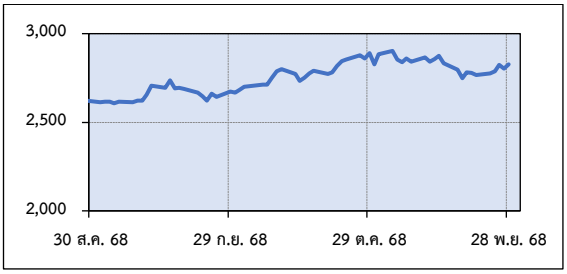

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	2,785.99	2,822.57
ราคาสูงสุด	2,891.25	2,902.50
ราคาต่ำสุด	2,683.25	2,749.00

ที่มา : www.lme.com

ทองแดง (Copper)

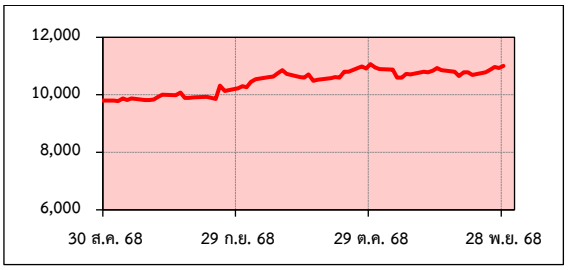

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	10,695.63	10,800.02
ราคาสูงสุด	11,067.25	11,003.50
ราคาต่ำสุด	10,262.75	10,600.00

ที่มา : www.lme.com

ตะกั่ว (Lead)

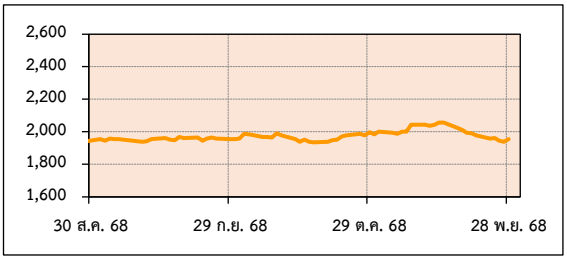

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	1,967.70	2,001.20
ราคาสูงสุด	1,999.50	2,058.00
ราคาต่ำสุด	1,976.50	1,939.50

ที่มา : www.lme.com

นิกเกิล (Nickel)

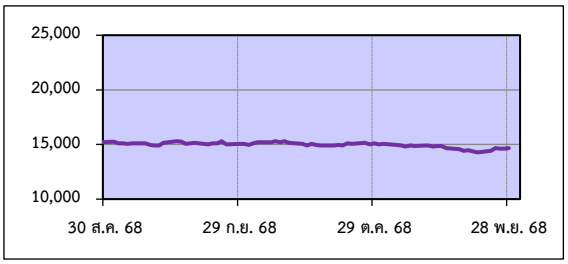

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	15,075.98	14,685.75
ราคาสูงสุด	15,322.50	14,967.50
ราคาต่ำสุด	14,900.00	14,277.50

ที่มา : www.lme.com

ดีบุก (Tin)

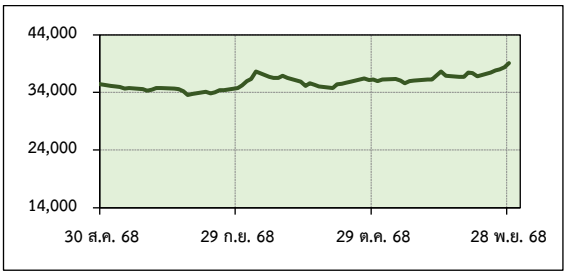

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	36,033.59	37,003.63
ราคาสูงสุด	37,650.00	39,112.50
ราคาต่ำสุด	34,750.00	35,600.00

ที่มา : www.lme.com

สังกะสี (Zinc)

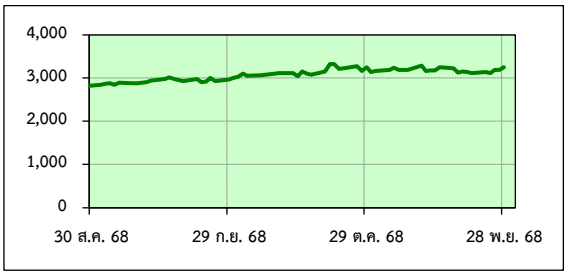

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	3,148.45	3,186.65
ราคาสูงสุด	3,325.50	3,295.00
ราคาต่ำสุด	3,026.00	3,117.00

ที่มา : www.lme.com

Precious Metals

ทองคำ (Gold)

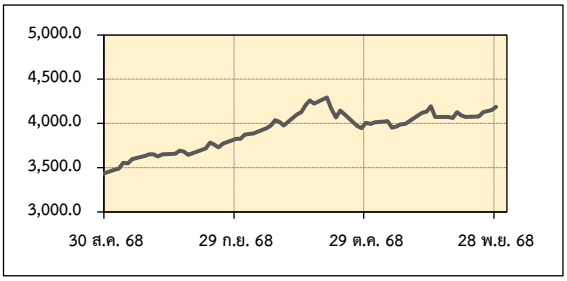

USD/Troy Oz	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	4,053.28	4,082.95
ราคาสูงสุด	4,011.50	4,195.65
ราคาต่ำสุด	3,872.00	3,951.10

ที่มา : www.goldsilver.com

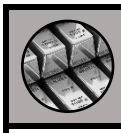

เงิน (Silver)

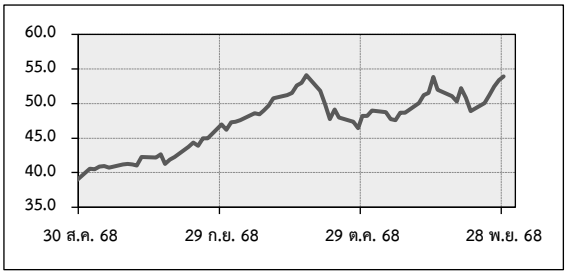

USD/Troy Oz	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	49.43	50.73
ราคาสูงสุด	54.10	53.91
ราคาต่ำสุด	46.44	47.61

ที่มา : www.goldsilver.com

EV Metals

ลิเทียมไฮดรอกไซด์ (Lithium Hydroxide)

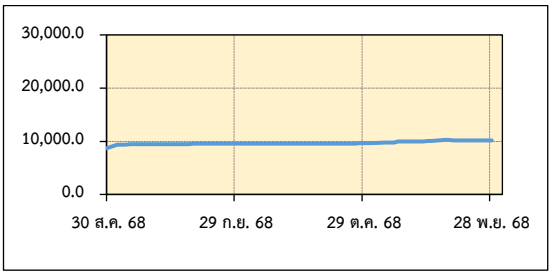

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	9,603.57	10,056.25
ราคาสูงสุด	9,630.00	10,207.50
ราคาต่ำสุด	9,600.00	9,800.00

ที่มา : www.lme.com

โคบอลต์ (Cobalt)

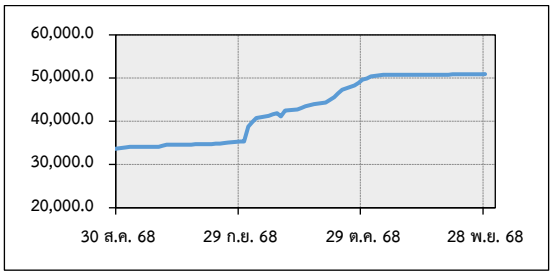

USD/Ton	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	42,769.05	50,776.87
ราคาสูงสุด	50,353.98	50,926.78
ราคาต่ำสุด	38,845.45	50,706.32

ที่มา : www.lme.com

โมลิบดีนัม (Molybdenum (Platts)

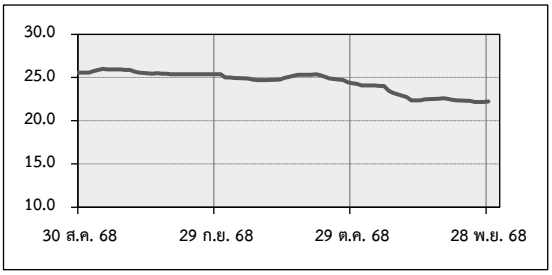

USD/ Pound	ต.ค.68	พ.ย.68
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	24.89	22.73
ราคาสูงสุด	25.39	24.09
ราคาต่ำสุด	24.09	22.20

ที่มา : www.lme.com

Others

ถ่านหิน (Coal)

USD/T

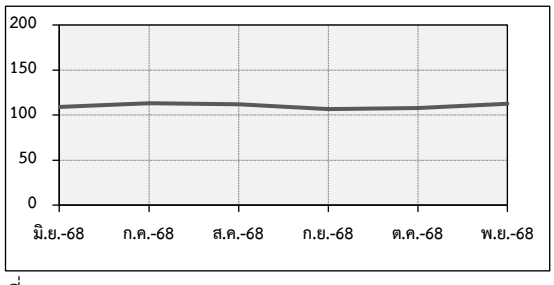

ที่มา : www.worldbank.org

หมายเหตุ : ราคาส่งออก (FOB) Australian thermal coal

โพแทสเซียมคลอไรด์ (Potassium Chloride)

USD/T

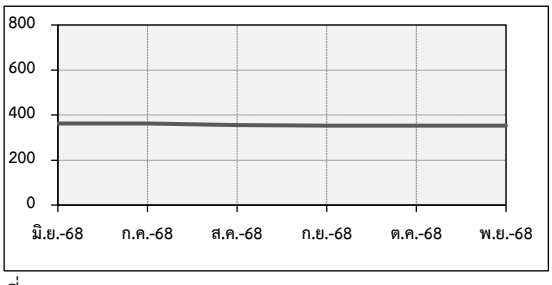

ที่มา : www.worldbank.org

หมายเหตุ : Standard grade ราคาส่งออก (FOB) Vancouver

ยิปซัม (Gypsum)

THB/T

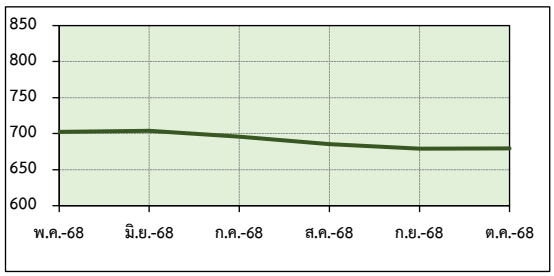

ที่มา : www.customs.go.th

หมายเหตุ : ราคาส่งออกเฉลี่ย (FOB) ของไทย

พอร์ตแลนด์ซีเมนต์ (Portland Cement)

THB/T

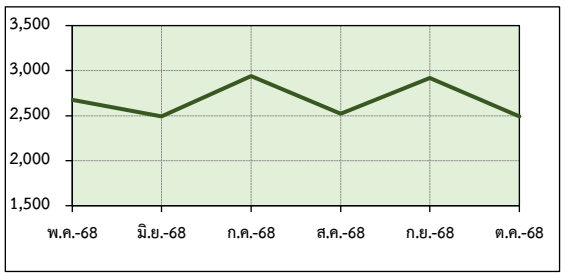

ที่มา : www.customs.go.th

หมายเหตุ : ราคาส่งออกเฉลี่ย (FOB) ของไทย

แร่เหล็ก (Iron Ore)

USD/DMTU

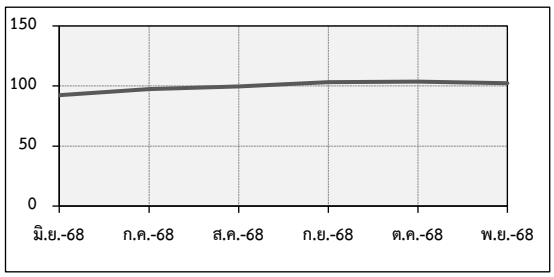

ที่มา : www.worldbank.org

หมายเหตุ : ๖๒% Fe ราคานำเข้า (CFR) ของจีน

การค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่

นายทศพร สุวรรณโณ

การส่งออก (ต.ค. 68)

	มูลค่า (ล้านบาท)	เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (ร้อยละ)	เทียบกับเดือนก่อน (ร้อยละ)
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	19,398.01	12.23	2.61
ผลิตภัณฑ์เซรามิก	1,555.02	-8.33	5.04
ปูนซีเมนต์	593.50	-22.83	9.76
แก้วและกระจก	2,217.01	-12.98	-6.40
ผลิตภัณฑ์สังกะสี	58.28	-14.14	0.72
ยิปซัม	501.72	-3.81	18.25
เฟลด์สปาร์	131.33	78.48	559.39
แบไรต์	32.64	59.30	6.73
ฟลูออร์สปาร์	12.66	-38.48	-57.80
รวม	**24,500.17**	**6.51**	**2.70**

การนำเข้า (ต.ค. 68)

	มูลค่า (ล้านบาท)	เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (ร้อยละ)	เทียบกับเดือนก่อน (ร้อยละ)
ถ่านหิน	3,414.78	-31.38	-2.19
ผลิตภัณฑ์โลหะ*	14,980.07	-1.50	1.43
แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่	1,377.33	-6.78	3.81
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	35,518.58	12.66	1.14
สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะ และผลิตภัณฑ์**	39,450.83	5.38	5.36
กระจก แก้ว และผลิตภัณฑ์	2,927.79	1.87	-4.33
ปูนซีเมนต์	707.14	2.41	6.90
ซีเมนต์ แอสแบสทอส ไมกา และผลิตภัณฑ์	472.81	-5.78	-4.97
ผลิตภัณฑ์เซรามิก	783.87	-1.40	-7.19
รวม	**99,633.20**	**4.37**	**2.49**
ดุลการค้า	**-75,133.03**	**3.69**	**2.42**

* ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ทำด้วยเหล็ก ทองแดง อะลูมิเนียม โลหะสามัญ

** ประกอบด้วย ทองแดง อะลูมิเนียม ดีบุก สังกะสี ไนโอเบียม แทนทาลัม และอื่น ๆ

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

รายงานสถิติการค้าไทย, กระทรวงพาณิชย์ (https://tradereport.moc.go.th/th)

Econ Focus: ถ่านหิน

นางสาวพนารัตน์ ชูชวน

1. ข้อมูลทั่วไปของถ่านหิน

ถ่านหิน (coal) เป็นเชื้อเพลิงธรรมชาติ เกิดจากการสะสมตัวตามธรรมชาติของซากพืชในแอ่งตะกอนน้ำตื้น ถ่านหินเป็นหินตะกอนชนิดหนึ่งซึ่งสามารถติดไฟได้ มีส่วนประกอบที่สำคัญคือสารประกอบของคาร์บอน ซึ่งจะมีอยู่ประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 โดยปริมาณ ถ่านหินมีกำเนิดมาจากการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติของพืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ที่สลายตัวและสะสมอยู่ในลุ่มน้ำหรือแอ่งน้ำต่าง ๆ นับเป็นเวลาหลายร้อยล้านปี เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของผิวโลก เช่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด หรือมีการทับถมของตะกอนมากขึ้น ทำให้แหล่งสะสมตัวนั้นได้รับความกดดันและความร้อนที่มีอยู่ภายในโลกเพิ่มขึ้น ซากพืชเหล่านั้นก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นถ่านหินชนิดต่าง ๆ โดยจำแนกตามคุณลักษณะของถ่านหินได้ ดังนี้

(1) พีต (Peat) เป็นถ่านหินในขั้นเริ่มต้นของกระบวนการเกิดถ่านหิน ซากพืชบางส่วนยังสลายตัวไม่หมด และมีลักษณะให้เห็นเป็นลำต้น กิ่งหรือใบ มีสีน้ำตาลจนถึงดำ มีความชื้นสูง เมื่อนำพีตมาเป็นเชื้อเพลิงต้องผ่านกระบวนการไล่ความชื้นหรือทำให้แห้งก่อน ความร้อนที่ได้จากการเผาของพีตสูงกว่าที่ได้จากไม้ ใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อให้ความร้อนในบ้านหรือผลิตไฟฟ้า ข้อดีของพีตคือมีกำมะถันต่ำกว่าน้ำมันและถ่านหินอื่น ๆ ส่วนมากจะพบในที่ราบน้ำท่วมถึง พีตที่เป็นชั้นหนามักจะพบในป่าพรุ (ภาพที่ 1)

(2) ลิกไนต์ (Lignite) เป็นถ่านหินที่มีซากพืชสลายตัวหมด ไม่เห็นโครงสร้างของพืช ลักษณะเนื้อเหนียวและผิวด้าน มีสีเข้ม มีปริมาณออกซิเจนและความชื้นต่ำ มีปริมาณคาร์บอนสูงกว่าพีต เมื่อติดไฟมีควันและเถ้าถ่านมาก ลิกไนต์ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับให้ความร้อน ใช้เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า และใช้บ่มใบยา แหล่งลิกไนต์ที่สำคัญ คือ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง (ภาพที่ 2)

(3) ซับบิทูมินัส (Sub-bituminous) เป็นถ่านหินที่เกิดนานกว่าลิกไนต์ มีสีน้ำตาลจนถึงดำ ลักษณะมีทั้งผิวด้านและผิวมัน มีทั้งเนื้ออ่อนร่วนและแข็ง มีปริมาณออกซิเจนและความชื้นต่ำ แต่มีปริมาณคาร์บอนสูงกว่าลิกไนต์ ใช้เป็นแหล่งพลังงานสำหรับผลิตกระแสไฟฟ้าและอุตสาหกรรม (ภาพที่ 3)

(4) บิทูมินัส (Bituminous) เป็นถ่านหินที่เกิดนานกว่าซับบิทูมินัส มีเนื้อแน่นและแข็ง มีทั้งสีน้ำตาลจนถึงดำ มีปริมาณออกซิเจนและความชื้นต่ำ แต่มีปริมาณคาร์บอนสูงกว่าซับบิทูมินัส เมื่อเผาไหม้แล้วจะให้ค่าความร้อนสูง ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการถลุงโลหะ และนำมาเป็นวัตถุดิบเพื่อเปลี่ยนเป็นเชื้อเพลิงเคมีอื่น ๆ ได้ (ภาพที่ 4)

(5) แอนทราไซต์ (Anthracite) เป็นถ่านหินที่มีการแปรสภาพสูงสุด เนื่องจากแรงกดดันและความร้อนใต้เปลือกโลกทำให้น้ำและสารระเหยต่าง ๆ ในพืชหมดไป จนเหลือแต่คาร์บอน มีอายุการเกิดนานที่สุด มีสีดำ ลักษณะเนื้อแน่น แข็ง และเป็นมัน มีปริมาณออกซิเจนและความชื้นต่ำ แต่มีปริมาณคาร์บอนสูงกว่าถ่านหินชนิดอื่น จุดไฟติดยาก เมื่อติดไฟจะให้เปลวไฟสีน้ำเงินจาง ๆ มีควันน้อย ให้ความร้อนสูง และไม่มีสารอินทรีย์ระเหยออกมาจากการเผาไหม้ (ภาพที่ 5)

นอกจากนี้ ถ่านโค๊ก (Coking Coal) ซึ่งจัดเป็นผลิตภัณฑ์อีกชนิดหนึ่งที่ได้มาจากถ่านหิน โดยนำถ่านหิน (ส่วนมากจะเป็นถ่านหินชนิดบิทูมินัส) มาย่างหรือให้ความร้อนในเตาแบบไร้อากาศที่อุณหภูมิประมาณ 2,000 องศาเซลเซียส เพื่อกำจัดความชื้น สารมลทิน สารระเหยง่าย ซัลเฟอร์ และอื่น ๆ ก่อนนำไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการอื่นต่อไป โดยส่วนใหญ่ถ่านโค๊กจะถูกใช้ในกระบวนการถลุงเหล็ก เนื่องจากมีสารมลทินต่ำทำให้น้ำเหล็กที่ได้จากการถลุงมีคุณภาพที่ดี ลักษณะของถ่านโค๊กเป็นก้อนรูพรุนทั้งก้อน และมีคาร์บอนสูงถึงร้อยละ 89 - 99 (ภาพที่ 6)

2. การผลิตถ่านหินในประเทศไทย ปี 2567

ในปี 2567 ประเทศไทยมีการผลิตถ่านหินเพียงชนิดเดียว คือ ลิกไนต์ ประมาณ 12.75 ล้านตัน มีมูลค่าการผลิตประมาณ 12,241.70 ล้านบาท ซึ่งทั้งหมดเป็นการผลิตจากเหมืองแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฝผ.) โดยถ่านหินลิกไนต์ที่ผลิตได้จะถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมไฟฟ้า ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้แร่ถ่านหินเป็นวัตถุดิบในการผลิตกระแสไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าแม่เมาะทั้งหมด

3. การนำเข้าถ่านหินของประเทศไทย ปี 2567

ในปี 2567 ประเทศไทยมีการปริมาณการนำเข้าถ่านหิน เพื่อใช้ในการผลิตไฟฟ้าและใช้ในภาคอุตสาหกรรม โดยมีการนำเข้าประมาณ 18.45 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 58,223.93 ล้านบาท ได้แก่ ถ่านหินประเภทบริเกตต์ (Briquettes) ปริมาณ 735.49 ตัน มีมูลค่ารวม 8.55 ล้านบาท ถ่านหินแอนทราไซต์ปริมาณ 64,789.27 ตัน มีมูลค่ารวม 356.52 ล้านบาท ถ่านหินบิทูมินัสปริมาณ 6.08 ล้านตัน มีมูลค่ารวม 26,367.55 ล้านบาท ถ่านหินลิกไนต์ปริมาณ 77,275.78 ตัน มูลค่ารวม 61.95 ล้านบาท ถ่านโค๊กปริมาณ 18,902.10 ตัน มีมูลค่ารวม 259.82 ล้านบาท และถ่านหินชนิดอื่น ๆ ปริมาณ 12.21 ล้านตัน มีมูลค่ารวม 31,169.55 ล้านบาท โดยนำเข้าจากอินโดนีเซียมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75.2 รองลงมา คือ ออสเตรเลีย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.2 และประเทศอื่น ๆ เช่น รัสเซีย ฟิลิปปินส์ ลาว ตามลำดับ

4. การใช้ถ่านหินของประเทศไทย ปี 2567

ในปี 2567 ประเทศไทยมีปริมาณการใช้ถ่านหินรวมทั้งหมดประมาณ 31.19 ล้านตัน โดยเป็นถ่านหินลิกไนต์ 12.74 ล้านตัน และถ่านหินที่ไม่ใช่ลิกไนต์ประมาณ 18.45 ล้านตัน โดยนำไปใช้เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าประมาณ 20.02 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.2 ของปริมาณการใช้ถ่านหินทั้งหมด และนำไปใช้ในภาคอุตสาหกรรมประมาณ 11.17 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.8

โดยในปี 2567 ประเทศเทศไทยมีการใช้ลิกไนต์ในการผลิตไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าแม่เมาะรวมทั้งหมด 12.74 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.8 ของปริมาณการใช้ถ่านหินทั้งหมด และไม่มีการใช้ลิกไนต์ในภาคอุตสาหกรรมเลย สำหรับถ่านหินนำเข้าได้ถูกใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าสำหรับผู้ผลิตไฟฟ้ารายใหญ่ (Independent Power Producers: IPP) ประมาณ 5.57 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.8 และใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าสำหรับผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Small Power Producers: SPP) ประมาณ 1.72 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.5 และใช้ในภาคอุตสาหกรรมอีกประมาณ 11.17 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.8 โดยส่วนใหญ่จะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ (ภาพที่ 7)

5. ภาพรวมสถานการณ์ถ่านหินของประเทศไทยปี 2567

โดยสรุปแล้ว ในปี 2567 ประเทศไทยมีการใช้ถ่านหินรวมทั้งหมดประมาณ 31.19 ล้านตัน โดยนำไปใช้เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าของ กฟผ. IPP และ SPP รวมทั้งหมดประมาณร้อยละ 64.2 และอีกร้อยละ 35.8 นำไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม สอดคล้องกับการจัดหาถ่านหินที่มีปริมาณรวมทั้งหมดประมาณ 31.2 ล้านตัน โดยมีแหล่งที่มาจากการผลิตถ่านหินลิกไนต์จากเหมืองในประเทศ 12.75 ล้านต้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.9 และแหล่งที่มาจากการนำเข้าจากต่างประเทศอีก 18.45 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.1 (ภาพที่ 8)

สถานการณ์ถ่านหินของไทยแสดงให้เห็นว่าการผลิตถ่านหินจากเหมืองภายในประเทศยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้ถ่านหินของประเทศไทยได้ทั้งหมด และต้องพึ่งพาการนำเข้าถ่านหินจากต่างประเทศในสัดส่วนที่มากกว่าการผลิตในประเทศ ดังนั้นการแสวงหาและจัดหาวัตถุดิบจากต่างประเทศจึงเป็นบทบาทที่มีความสำคัญอย่างมากต่อความมั่นคงด้านวัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

อ้างอิง

1. กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
   (ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tj)
2. กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
   (ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tk)
3. สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
   (ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tl)

ภาพที่ 1 พีท

(ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tj)

ภาพที่ 2 ลิกไนต์

(ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tj)

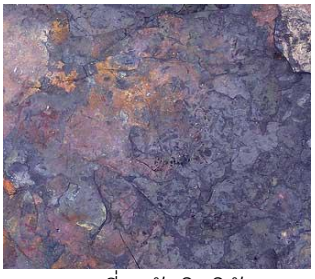

ภาพที่ 3 ซับบิทูมินัส

(ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tj)

ภาพที่ 4 บิทูมินัส

(ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tj)

ภาพที่ 5 แอนทราไซต์

(ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tj)

ภาพที่ 6 ถ่านโค๊ก

(ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tk)

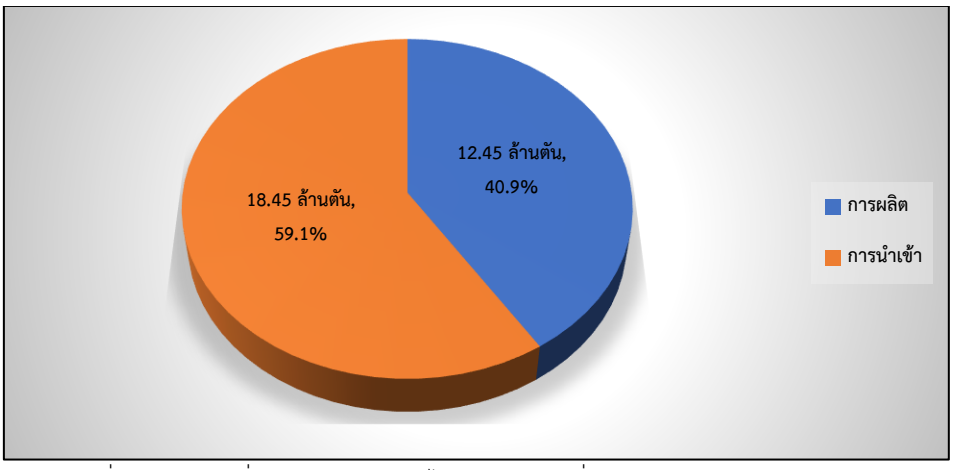

ภาพที่ 7 การจัดหาถ่านหินของประเทศไทย ปี 2567 (ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tl)

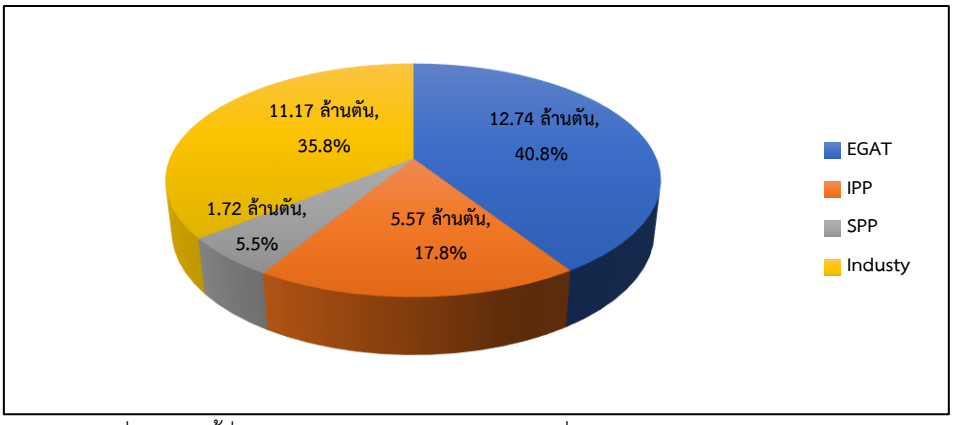

ภาพที่ 8 การใช้ถ่านหินของประเทศไทย ปี 2567 (ที่มา : https://s.dpim.go.th/1tl)

ข่าวสารการเหมืองแร่: การคาดการณ์ 10 อันดับความเสี่ยงของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทั่วโลกในปี 2569

นางสาวอัจฉริยา อานนท์กิจพานิช

บริษัท Ernst & Young Global จัดทำแบบสำรวจความเสี่ยงของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และมีบริษัทเข้าร่วมตอบแบบสอบถาม 150 แห่งทั่วโลก การคาดการณ์ 10 อันดับความเสี่ยงของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทั่วโลกในปี 2569 จากผลการสำรวจ (ภาพที่ 1) ได้แก่ (1) อุปสรรคในการทำเหมือง (2) ค่าใช้จ่าย (3) เงินลงทุน (4) การหมดไปของทรัพยากรแร่และปริมาณสำรองแร่ (5) การได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจากสังคม (License to Operate) (6) แรงงาน (7) ภูมิศาสตร์การเมืองโลก (Geopolitics) (8) ดิจิทัลและนวัตกรรม (9) ความยั่งยืน และ (10) การเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจ โดยความเสี่ยงแต่ละอันดับมีรายละเอียด ดังนี้

1. อุปสรรคในการทำเหมือง

โดยทั่วไปเมื่อดำเนินการทำเหมืองไประยะหนึ่งจะพบกับอุปสรรคในการทำเหมือง เนื่องจากแหล่งแร่มีลักษณะสลับซับซ้อนมากขึ้น ตัวแปรที่ควบคุมการทำเหมืองเพิ่มขึ้นและความสมบูรณ์ของแหล่งแร่ลดลง ในภาพที่ 2 แสดงอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการทำเหมือง (ตอบได้สูงสุด 3 ข้อ) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ความล่าช้าจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ร้อยละ 31
- การจัดหาและความสามารถของแรงงาน ร้อยละ 30
- ความสามารถของโรงแต่งแร่ ร้อยละ 28
- ข้อจำกัดในการขนส่ง ร้อยละ 28
- การขนถ่ายวัสดุไม่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 27
- ความผันแปรของความสมบูรณ์แหล่งแร่ ร้อยละ 25
- การจัดหาเครื่องจักรและอุปกรณ์ ร้อยละ 24
- ความพร้อมของเครื่องจักรและอุปกรณ์ ร้อยละ 23
- ขาดความรู้เกี่ยวกับลักษณะแหล่งแร่ ร้อยละ 22
- การเข้าถึงแหล่งแร่ ร้อยละ 22
- การชี้นำจากตัวชี้วัดผิดพลาด ร้อยละ 21
- การทำงานล่าช้า ร้อยละ 19

2. ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและแรงงานในการทำเหมืองแร่ทองแดง ทองคำ เงิน นิกเกิลและลิเทียม ในปี 2567 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2562 (ภาพที่ 3) และค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคมและธรรมาภิบาล (Environment, Social and Governance: ESG) เป็นปัจจัยหลักที่เพิ่มค่าใช้จ่ายในการทำเหมือง ทำให้ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทเหมืองแร่ลดลง ซึ่งเป็นปัญหาที่เหมืองแร่จะต้องเผชิญในอนาคต

3. เงินลงทุน

บริษัทเหมืองแร่ถูกตรวจสอบจากนักลงทุนในประเด็นวินัยทางการเงินและผลตอบแทนการลงทุน ดังนั้นบริษัทเหมืองแร่จึงมีแนวโน้มที่จะพิจารณาหาหุ้นส่วนทางธุรกิจ การร่วมทุน หรือการควบรวมกิจการ เพื่อลดความเสี่ยงในโครงการเหมืองแร่ขนาดใหญ่ และในภาพที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายในการลงทุน เงินปันผล และการซื้อหุ้นคืนของบริษัทเหมืองแร่ 20 แห่งที่มีมูลค่าทางการตลาดสูงที่สุดในโลก ในช่วงปี 2562 - 2567 โดยหุ้นที่ซื้อคืนสามารถนำกลับมาออกใหม่ในภายหลัง เพื่อวัตถุประสงค์ในการบริหารโครงสร้างทางการเงิน เช่น ค่าตอบแทนพนักงานหรือการควบรวมกิจการ

4. การหมดไปของทรัพยากรแร่และปริมาณสำรองแร่

ในภาพที่ 5 แสดงการวิเคราะห์จากบริษัทเหมืองแร่เหล็ก Vale โดยเริ่มต้นจากปริมาณการผลิตแร่เหล็กเพื่อการค้าระหว่างประเทศ 1,600 ล้านเมตริกตัน ในปี 2567 เมื่อการหมดไปของปริมาณสำรองแร่เหล็กทำให้ปริมาณการผลิตแร่เหล็กทั่วโลกลดลง 320 ล้านเมตริกตัน และสมมติฐานของราคาแร่เหล็กในอนาคตที่อยู่ในระดับต่ำ

เพียง 90 ดอลลาร์สหรัฐต่อเมตริกตัน จะทำให้ปริมาณการผลิตแร่เหล็กทั่วโลกลดลง 150 ล้านเมตริกตัน ทั้งนี้ รัฐบาลบางประเทศอาจออกมาตรการอุดหนุนโครงการเหมืองแร่เหล็กเพื่อให้ปริมาณการผลิตแร่เหล็กทั่วโลกเพิ่มขึ้น 365 ล้านเมตริกตัน ส่งผลให้ปริมาณการผลิตแร่เหล็กทั่วโลกในปี 2573 คาดว่าจะอยู่ที่ 1,495 ล้านเมตริกตัน ไม่เพียงพอต่อปริมาณความต้องการแร่เหล็กเพื่อการค้าระหว่างประเทศทั่วโลก 1,545 ล้านเมตริกตัน

5. การได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจากสังคม (License to Operate)

นอกจากการบริหารธุรกิจให้ดำเนินไปตามแผนและบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ บริษัทเหมืองแร่ยังต้องใส่ใจกับการบริหารความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่น โดยใช้แนวทางการสานสัมพันธ์หรือสร้างข้อผูกพันกับชุมชนท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นยอมรับการประกอบกิจการเหมืองแร่ ทั้งนี้ จะต้องบริหารจัดการผลกระทบจากการทำเหมืองที่มีต่อชุมชนท้องถิ่นอย่างจริงจัง เพื่อให้กิจการเหมืองแร่ดำเนินต่อไปด้วยความยั่งยืน เคียงคู่กับการได้รับการยอมรับจากสังคมในระยะยาว

ในภาพที่ 6 แสดงระดับความต้องการของบริษัทเหมืองแร่ต่อมาตรการของภาครัฐที่สนับสนุนการดำเนินงานของบริษัทเหมืองแร่ดังนี้

- กฎระเบียบที่สนับสนุนการดำเนินงานด้าน ESG ร้อยละ 30
- การแก้ไขกฎหมายแร่เพื่อเร่งรัดการออกประทานบัตร ร้อยละ 29
- มาตรการส่งเสริมการลดคาร์บอน ร้อยละ 29
- การเพิ่มคุณสมบัติในการคัดเลือกที่ปรึกษาของผู้มีส่วนได้เสียของโครงการเหมืองแร่ ร้อยละ 23

6. แรงงาน

การขาดแคลนแรงงานเป็นหนึ่งในปัญหาของบริษัทเหมืองแร่ และแนวคิด DEI (Diversity ความหลากหลาย Equity ความเสมอภาค และ Inclusion การมีส่วนร่วม) สามารถสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานให้พนักงานทุกคนได้รับการต้อนรับ ยอมรับ และมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม โดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังหรือความแตกต่างส่วนบุคคล

นอกจากการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานแล้ว บริษัทเหมืองแร่จะต้องฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นให้พนักงาน ประเมินทักษะที่ต้องฝึกอบรมเพิ่มเติม และสร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพเพื่อจูงใจให้พนักงานพัฒนาทักษะการทำงานและสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับเพื่อนร่วมงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานต่อไป

7. ภูมิศาสตร์การเมืองโลก (Geopolitics)

ภูมิศาสตร์การเมืองโลก (Geopolitics) คือ การ ศึกษาผลกระทบทางภูมิศาสตร์ (ที่ตั้ง ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากร และประชากร) ที่มีต่อการเมืองและความสัมพันธ์ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

ในปัจจุบันมีความต้องการใช้แร่เพื่อการป้องกันประเทศ การเปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานสะอาด ศูนย์ข้อมูล (Data Center) และสารกึ่งตัวนำ (Semiconductor) รัฐบาลบางประเทศจึงออกมาตรการเพิ่มอัตราภาษีนำเข้าแร่ ห้ามการส่งออกแร่ และจัดเก็บภาษีคาร์บอนสำหรับโครงการเหมืองแร่ ซึ่งเป็นความเสี่ยงในเชิงภูมิศาสตร์การเมืองโลก และกลยุทธ์การสร้างสัมพันธไมตรีระหว่างรัฐบาลสามารถลดความเสี่ยงจากภูมิศาสตร์การเมืองโลกต่อการประกอบการทำเหมืองทั่วโลก

8. ดิจิทัลและนวัตกรรม

ในภาพที่ 7 แสดงการคาดการณ์ความเชื่อมั่นของบริษัทเหมืองแร่ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อดิจิทัลและนวัตกรรมในอีก 1 ปีข้างหน้า พบว่า

(1) ความเชื่อมั่นในการจัดสรรงบประมาณด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในอีก 1 ปีข้างหน้า

- เชื่อมั่นมากที่สุด ร้อยละ 21
- เชื่อมั่นมาก ร้อยละ 34
- เชื่อมั่นปานกลาง ร้อยละ 20
- เชื่อมั่นน้อย ร้อยละ 10
- เชื่อมั่นน้อยที่สุด ร้อยละ 9
- ไม่ทราบ ร้อยละ 6

(2) ความเชื่อมั่นในการจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล ในอีก 1 ปีข้างหน้า

- เชื่อมั่นมากที่สุด ร้อยละ 20
- เชื่อมั่นมาก ร้อยละ 33
- เชื่อมั่นปานกลาง ร้อยละ 27

- เชื่อมั่นน้อย ร้อยละ 10
- เชื่อมั่นน้อยที่สุด ร้อยละ 7
- ไม่ทราบ ร้อยละ 4

(3) ความเชื่อมั่นในการจัดสรรงบประมาณด้านนวัตกรรม/วิจัยและพัฒนา ในอีก 1 ปีข้างหน้า

- เชื่อมั่นมากที่สุด ร้อยละ 19
- เชื่อมั่นมาก ร้อยละ 30
- เชื่อมั่นปานกลาง ร้อยละ 25
- เชื่อมั่นน้อย ร้อยละ 13
- เชื่อมั่นน้อยที่สุด ร้อยละ 8
- ไม่ทราบ ร้อยละ 5

(5) ความเชื่อมั่นในการจัดสรรงบประมาณในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้แก้ไขปัญหาการทำเหมือง ในอีก 1 ปีข้างหน้า

- เชื่อมั่นมากที่สุด ร้อยละ 15
- เชื่อมั่นมาก ร้อยละ 29
- เชื่อมั่นปานกลาง ร้อยละ 30
- เชื่อมั่นน้อย ร้อยละ 12
- เชื่อมั่นน้อยที่สุด ร้อยละ 10
- ไม่ทราบ ร้อยละ 5

(6) ความเชื่อมั่นในการจัดสรรงบประมาณเพื่อวางยุทธศาสตร์และแผนงานด้านดิจิทัล ในอีก 1 ปีข้างหน้า

- เชื่อมั่นมากที่สุด ร้อยละ 14
- เชื่อมั่นมาก ร้อยละ 29
- เชื่อมั่นปานกลาง ร้อยละ 29
- เชื่อมั่นน้อย ร้อยละ 16
- เชื่อมั่นน้อยที่สุด ร้อยละ 7
- ไม่ทราบ ร้อยละ 4

(7) ความเชื่อมั่นในการจัดสรรงบประมาณด้านการจัดการและธรรมาภิบาลข้อมูล ในอีก 1 ปีข้างหน้า

- เชื่อมั่นมากที่สุด ร้อยละ 12
- เชื่อมั่นมาก ร้อยละ 27
- เชื่อมั่นปานกลาง ร้อยละ 34
- เชื่อมั่นน้อย ร้อยละ 14
- เชื่อมั่นน้อยที่สุด ร้อยละ 8
- ไม่ทราบ ร้อยละ 5

9. ความยั่งยืน

กลยุทธ์ในการประกอบการทำเหมืองอย่างยั่งยืนประกอบด้วย

- การพิจารณาความยั่งยืนตลอดอายุการทำเหมืองตั้งแต่การสำรวจแร่จนถึงการปิดเหมือง
- การนำเทคโนโลยีและข้อมูลมาใช้ในการวางกลยุทธ์
- การวางรากฐานความยั่งยืนในธรรมมาภิบาลของบริษัทเหมืองแร่และการลดความเสี่ยงต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของการประกอบการเหมืองแร่
- การมองเห็นโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อปรับปรุงการทำเหมืองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

10. การเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจ

ในภาพที่ 8 แสดงความร่วมมือ 6 ด้านของบริษัทเหมืองแร่ทั่วโลกในปี 2563 – 2567 เพื่อขยายกำลังการผลิต เพิ่มการเข้าถึงทรัพยากรแร่ด้วยเงินลงทุนจำกัด รวมทั้งปรับตัวให้เข้ากับลักษณะแหล่งแร่ที่สลับซับซ้อนและชุมชนท้องถิ่น จำแนกตามชนิดแร่ที่บริษัทดำเนินการผลิต ดังนี้

(1) การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- บริษัทเหมืองแร่ที่ผลิตแร่หลายชนิด 33 แห่ง
- บริษัทเหมืองถ่านหิน แร่เหล็กและบอกไซต์ 3 แห่ง

(2) ชุมชนสัมพันธ์

- บริษัทเหมืองแร่ที่ผลิตแร่หลายชนิด 11 แห่ง
- บริษัทเหมืองถ่านหิน แร่เหล็กและบอกไซต์ 17 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะมีค่า 5 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่ลิเทียม 1 แห่ง

(3) การสำรวจแร่

- บริษัทเหมืองแร่ที่ผลิตแร่หลายชนิด 8 แห่ง
- บริษัทเหมืองถ่านหิน แร่เหล็กและบอกไซต์ 5 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะพื้นฐาน 7 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะมีค่า 6 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่ลิเทียม 2 แห่ง

(4) การพัฒนาโครงการเหมืองแร่

- บริษัทเหมืองแร่ที่ผลิตแร่หลายชนิด 7 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะพื้นฐาน 2 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะมีค่า 6 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่ลิเทียม 5 แห่ง

(5) การแต่งแร่

- บริษัทเหมืองแร่ที่ผลิตแร่หลายชนิด 9 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะพื้นฐาน 1 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะมีค่า 2 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่ลิเทียม 6 แห่ง

(6) การเข้าถึงแหล่งพลังงาน

- บริษัทเหมืองแร่ที่ผลิตแร่หลายชนิด 5 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะพื้นฐาน 3 แห่ง
- บริษัทเหมืองแร่โลหะมีค่า 1 แห่ง

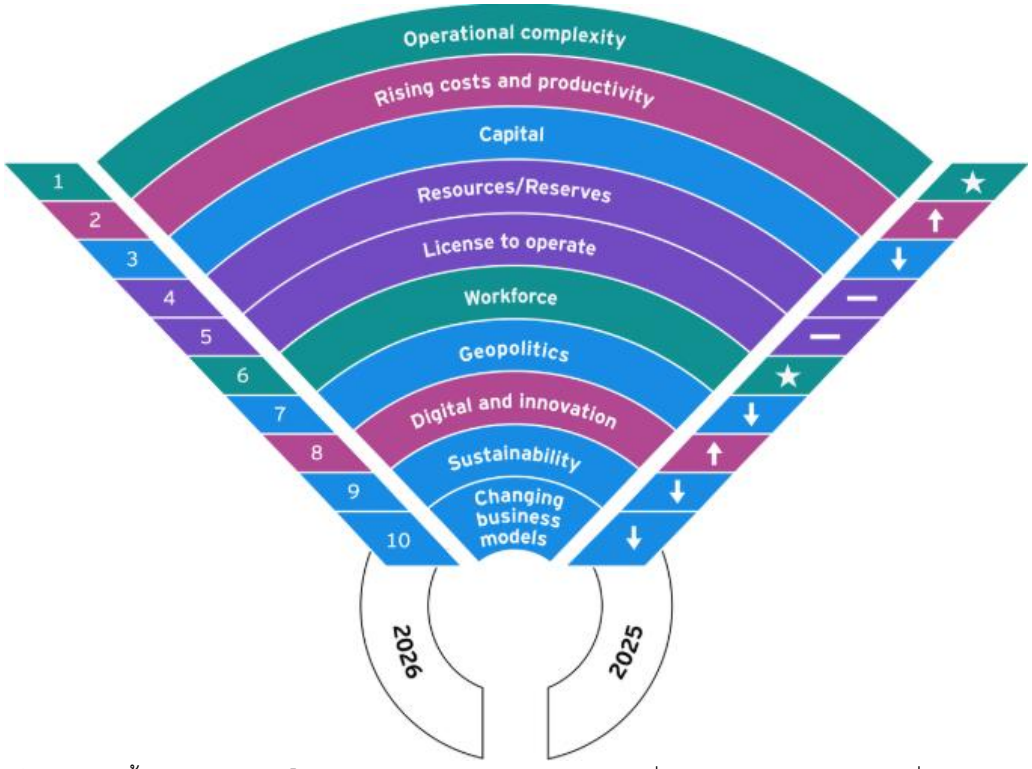

▲อันดับสูงขึ้นจากปี 2568 ▼อันดับลดลงจากปี 2568 — อันดับเท่ากับปี 2568 ★อันดับใหม่ในปี 2569

ภาพที่ 1 แสดงการคาดการณ์ 10 อันดับความเสี่ยงของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทั่วโลกในปี 2569 เปรียบเทียบกับปี 2568

ภาพจาก https://www.ey.com/en_au/insights/mining-metals/risks-opportunities

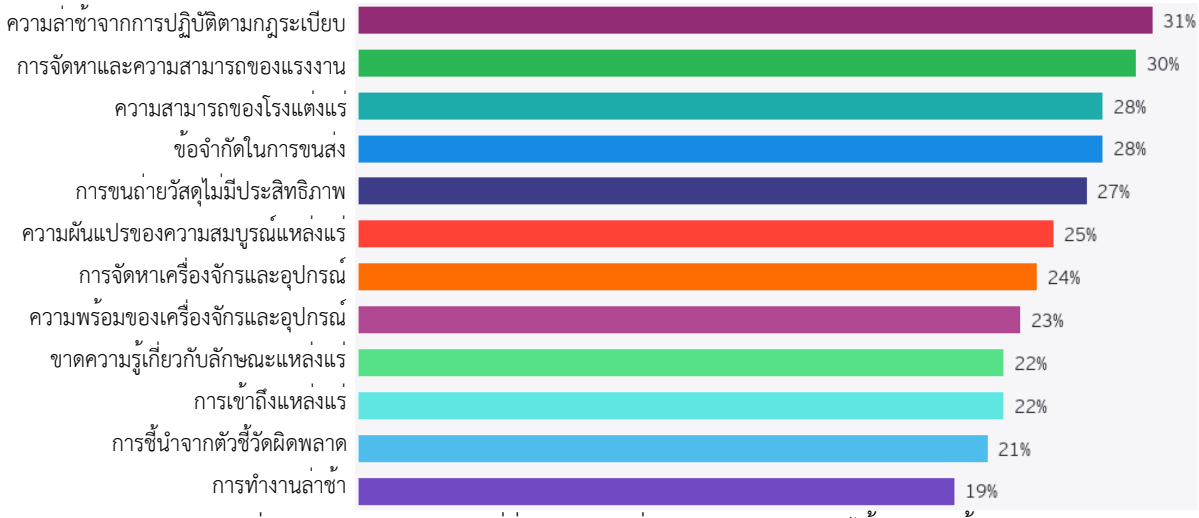

ภาพที่ 2 แสดงอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการทำเหมือง (ตอบได้สูงสุด 3 ข้อ)

ภาพจาก https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/insights/mining-metals/documents/ey-gl-top-ten-business-risks-and-opportunities-10-2025.pdf

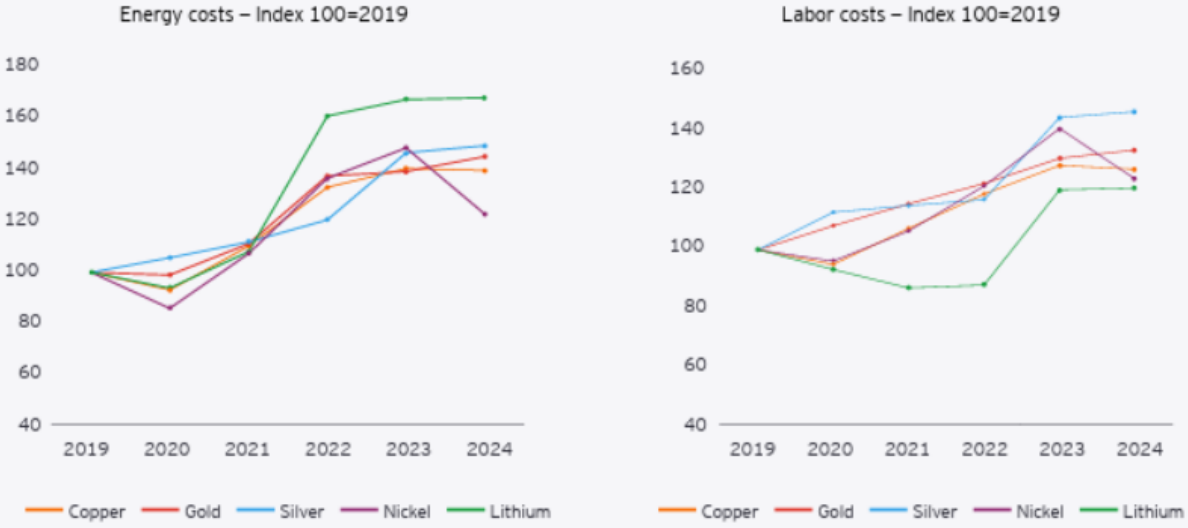

ภาพที่ 3 แสดงค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและแรงงานในการผลิตแร่ 5 ชนิดในปี 2562 - 2567 โดยใช้ค่าปี 2562 เป็นปีฐาน

ภาพจาก https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/insights/mining-metals/documents/ey-gl-top-ten-business-risks-and-opportunities-10-2025.pdf

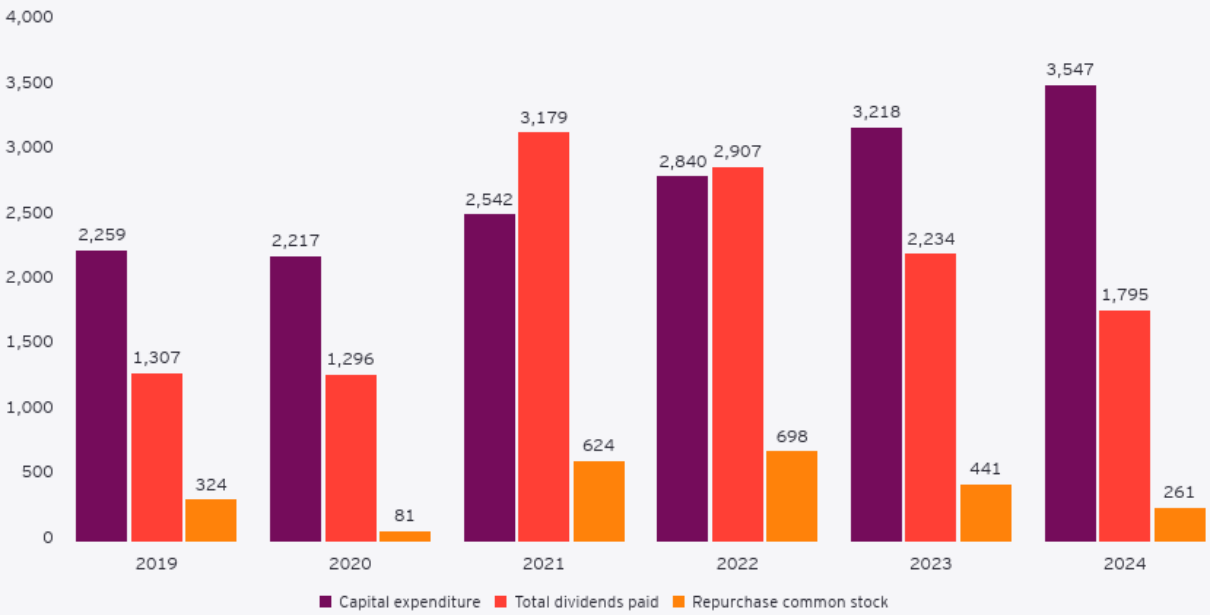

ภาพที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายในการลงทุน เงินปันผล และการซื้อหุ้นคืนของบริษัทเหมืองแร่ 20 แห่งที่มีมูลค่าทางการตลาดสูงที่สุดในโลก ในปี 2562 - 2567 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ภาพจาก https://www.ey.com/en_au/insights/mining-metals/risks-opportunities

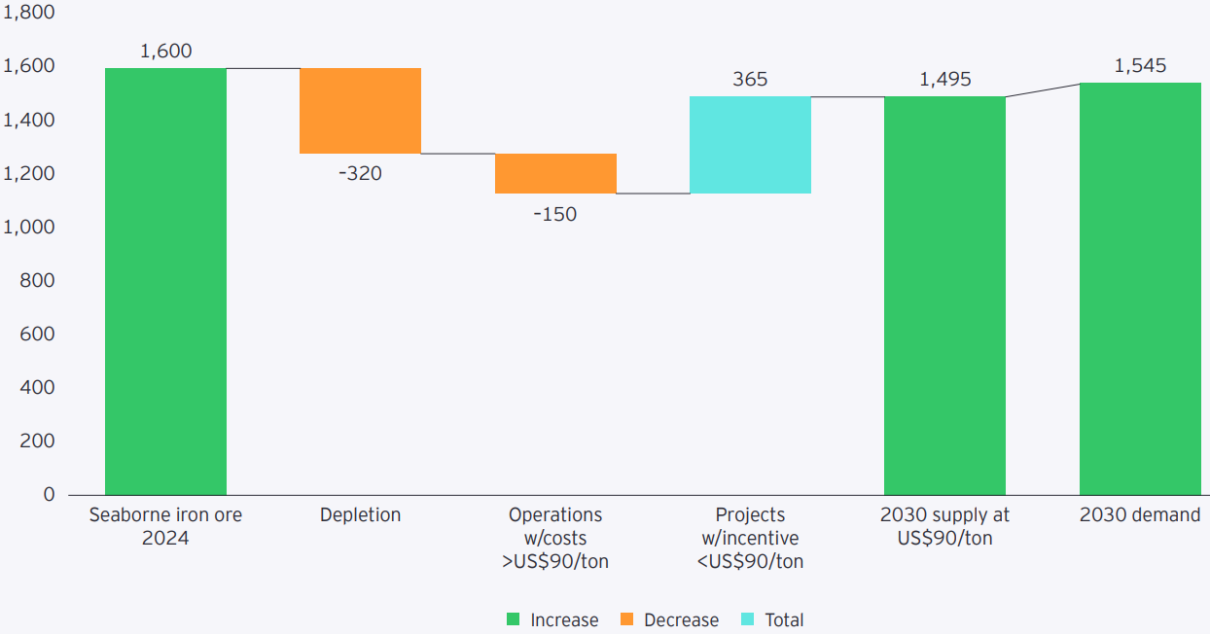

ภาพที่ 5 การวิเคราะห์จากบริษัทเหมืองแร่เหล็ก Vale ที่ระบุว่าการหมดไปของปริมาณสำรองแร่เหล็กส่งผลให้ปริมาณการผลิตแร่เหล็กทั่วโลกในปี 2573 ไม่เพียงพอต่อความต้องการแร่เหล็กเพื่อการค้าระหว่างประเทศทั่วโลก (ล้านเมตริกตัน)

ภาพจาก https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/insights/mining-metals/documents/ey-gl-top-ten-business-risks-and-opportunities-10-2025.pdf

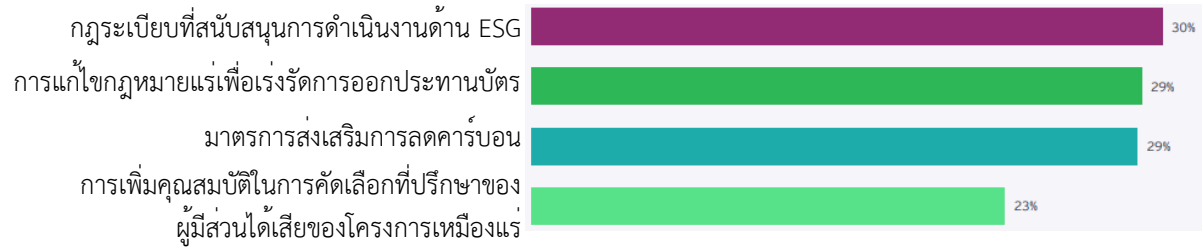

ภาพที่ 6 ระดับความต้องการของบริษัทเหมืองแร่ต่อมาตรการของภาครัฐที่สนับสนุนอุตสาหกรรมเหมืองแร่ (ตอบได้สูงสุด 3 ข้อ)

ภาพจาก https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/insights/mining-metals/documents/ey-gl-top-ten-business-risks-and-opportunities-10-2025.pdf

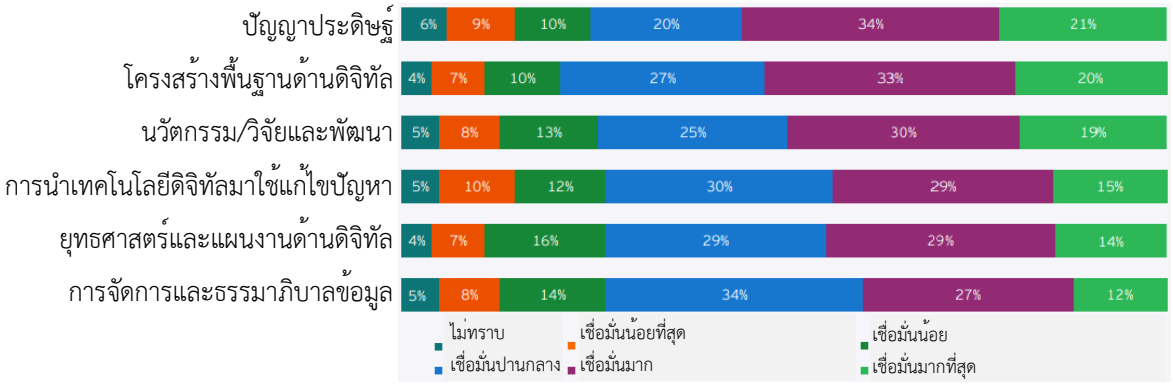

ภาพที่ 7 การคาดการณ์ความเชื่อมั่นของบริษัทเหมืองแร่ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อดิจิทัลและนวัตกรรมในอีก 1 ปีข้างหน้า

ภาพจาก https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/insights/mining-metals/documents/ey-gl-top-ten-business-risks-and-opportunities-10-2025.pdf

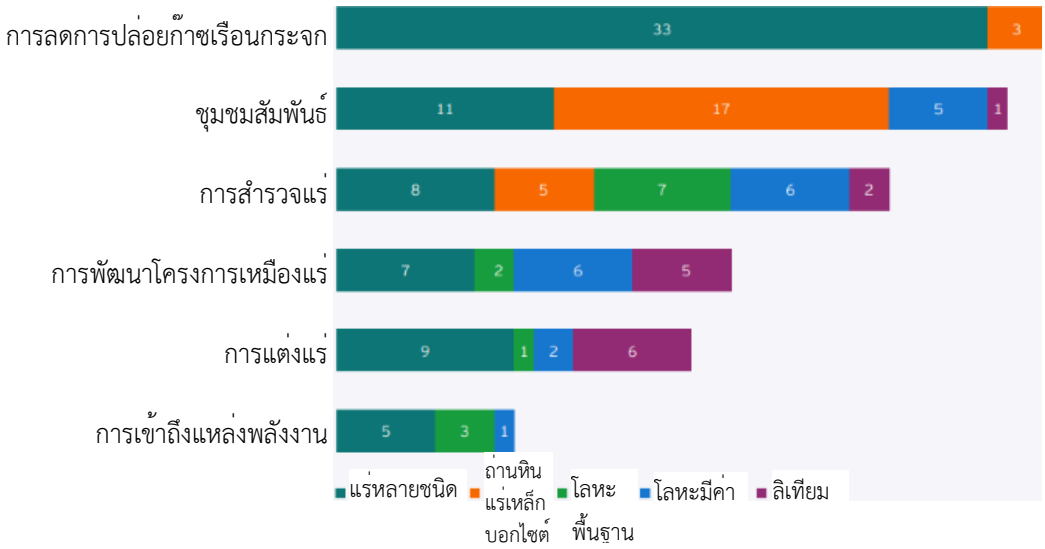

ภาพที่ 8 ความร่วมมือของบริษัทเหมืองแร่ทั่วโลกในปี 2563 – 2567 จำแนกตามชนิดแร่ที่บริษัทดำเนินการผลิต

ภาพจาก https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/insights/mining-metals/documents/ey-gl-top-ten-business-risks-and-opportunities-10-2025.pdf

อ้างอิง

https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-gl/insights/mining-metals/documents/ey-gl-top-ten-business-risks-and-opportunities-10-2025.pdf

https://www.ey.com/en_au/insights/mining-metals/risks-opportunities

Geo Story : จากยุคตื่นทองสู่การสร้างชาติ
(ร่องรอยการย่ำผ่านทุ่งทองคำ ตอนที่ ๒)

รชฎ มีตุวงศ์

หลังจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับลงข่าวปรากฏการณ์ตื่นทองที่อาณานิคมนิวเซาท์เวลส์ ซึ่งทำให้ผู้คนหลั่งไหลไปแสวงโชคมากมาย

นักธุรกิจในเมืองเมลเบิร์น อาณานิคมวิกตอเรีย (เพิ่งแยกตัวออกมาจากหน่วยปกครองนิวเซาท์เวลส์) ก็ประกาศส่งเสริมให้มีการสำรวจค้นหาทองคำในพื้นที่ของตนเองบ้าง เพราะเกรงว่าจะสูญเสียทรัพยากรมนุษย์และทองคำให้แก่อาณานิคมเดิม มีการจัดตั้งคณะกรรมการค้นหาทองคำ ประกาศให้รางวัล ๒๐๐ กินี แก่คนที่ค้นพบทองคำภายในรัศมี ๓๒๐ กิโลเมตร รอบเมืองเมลเบิร์น

ประกาศเพียงวันเดียวก็เห็นผล เพราะเกิดมีนักสำรวจมากหน้าหลายตาออกมาบอกว่า ตัวเองเคยค้นพบทองคำมาก่อนแล้ว อาทิ นายดับเบิลยู แคมป์เบลล์ ที่อ้างว่าเคยพบที่เมืองคลูเนส (Clunes) ตั้งแต่มีนาคม ๑๘๕๐ หรือก่อนที่นายฮาร์เกรฟส์จะค้นพบทองคำบริเวณใกล้เมืองแบเทริสต์ แต่จำต้องเก็บเป็นความลับเพราะกลัวถูกริบทองคำ

ในเวลาไล่เลี่ยกัน นายเจมส์ เอสมอนด์ ซึ่งเดินทางกลับจากแคลิฟอร์เนียในเรือเที่ยวเดียวกับนายฮาร์เกรฟส์ ก็ค้นพบทองคำที่เมืองวอร์แรนไดต์

นอกจากนี้ ยังมีผู้ค้นพบทองคำในบูนินยังแรนส์ (Buninyoung Ranges) ใกล้เมืองบัลลาแรต ที่แซนเฮิสต์ (Sandhurst) ที่ภูเขาอะเล็กซานเดอร์ (Mount Alexander) และที่แมกไอวอร์

การค้นพบทุ่งทองคำเพิ่มขึ้นในอีกหลายหนแห่ง ทำให้ผู้คนหลั่งไหลสู่อาณานิคมวิกตอเรียมากขึ้น ชาวเหมืองจำนวนมหาศาล มุ่งไปยังที่ซึ่งพบทองคำปริมาณมากกว่านิวเซาท์เวลส์หลายเท่า โดยเฉพาะที่เมืองบัลลาแรต

ประมาณว่าประชากรในอาณานิคมวิกตอเรียในระหว่างทศวรรษที่ ๑๘๕๐ เพิ่มจาก ๗๗,๐๐๐ เป็น ๕๔๐,๐๐๐ คน ในพริบตาเดียว

...

หนังสือพิมพ์ Argus ในเมืองเมลเบิร์นยุคนั้นบรรยายการตื่นทองของชาวเมืองจีลอง (Geelong) ซึ่งเป็นเมืองท่าที่อยู่ใกล้กับทุ่งทองคำไว้ว่า

ตำรวจยื่นใบลาออกกันทุกวัน หน่วยเก็บภาษีก็ว่างเปล่าเพราะเจ้าหน้าที่ต่างพากันไปขุดหาทอง ลูกเรือละทิ้งเรือ ลูกจ้างของผู้ทำสัญญาจ้างเหมาก็เปิดหนีและทิ้งงานที่ให้รายได้สูงๆ ทั้งๆ ที่งานก็ยังไม่เสร็จ

สอดคล้องกับรายงานของชาลส์โจเซฟ ลาทรอป รองข้าหลวงคนแรกของวิกตอเรียที่รายงานไปถึงรัฐบาลอังกฤษว่า

ภายในสามสัปดาห์ที่ผ่านมา เมืองเมลเบิร์นและเมืองจีลองและอาณาบริเวณชุมชนรอบนอกแทบจะปราศจากประชากรทุกชนชั้น

ส่วนถนนก็คราคร่ำไปด้วยรถสาลี่ที่บรรทุกอุปกรณ์การทำงานต่างๆ เป็นเวลานานกว่าหนึ่งอาทิตย์หรือสิบวัน แต่ขณะนี้ทุกอย่างกลับเงียบเหงา ไม่มีผู้คนเหลือแม้แต่ผู้เกียจคร้านในชุมชน ทั้งบรรดาพวกกรรมกรรายวันในเมืองและในเขตชานเมือง คนงานตามร้านค้าช่างมือและช่างเครื่องแขนงต่างๆ ต่างก็ละนายจ้าง ภรรยาและครอบครัวของตนไปอยู่ตามลำพังกันเอง หนีงาน

ส่วนพวกพ่อค้า ชาวนา เสมียนทุกระดับชั้นที่ต่างมีงานที่ต้องรับผิดชอบ ไม่เว้นแม้แต่สมาชิกจำนวนหนึ่งของชนชั้นสูงต่างก็มีพฤติกรรมเดียวกัน

กระท่อมถูกทิ้งร้าง บ้านเปิดให้เช่า ธุรกิจเงียบสนิท แม้แต่โรงเรียนก็ต้องปิดตัว ในเขตชานเมืองบางแห่งไม่เหลือแม้ผู้ชายคนเดียว ผู้หญิงต้องช่วยดูแลป้องกันตัวเองและอยู่ร่วมกันเพื่อดูแลบ้าน เรือจำนวนมากตามท่าต่างๆ ว่างเปล่า การขาดแรงงานทำให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงมากขึ้น

ที่นี่และเมืองจีลอง อาคารต่างๆ รวมทั้งการว่าจ้างงานทั้งของหลวงและเอกชนต่างก็ไม่มีข้อยกเว้นหยุดนิ่งกันหมด

...

ห้วงต้นทศวรรษ ๑๘๕๐ ออสเตรเลียจึงกลายเป็นดินแดนของผู้อพยพเพื่อแสวงโชคจากทุกสารทิศ ส่วนใหญ่มาจากเกาะอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และประเทศ

ต่างๆ ในทวีปยุโรป ทุกคนมุ่งหน้าไปขุดหาทองคำที่วิกตอเรียและนิวเซาท์เวลส์ นอกจากนี้ยังมีชาวจีนและนักขุดทองจากแคลิฟอร์เนียมาร่วมด้วยจำนวนมาก

ในเวลาไม่นาน จำนวนผู้อพยพก็มากกว่าจำนวนนักโทษที่เคยถูกส่งตัวมายังออสเตรเลียตลอดระยะเวลา ๖๐ ปีที่ผ่านมา

เมื่อสิ้นทศวรรษ ๑๘๕๐ วิกตอเรียมีประชากรเพิ่มขึ้นเจ็ดเท่า ราคาที่ดินใจกลางเมืองเมลเบิร์นมีราคาประมาณ ๒๐๐ ปอนด์ต่อหนึ่งตารางฟุต สูงกว่าในใจกลางกรุงลอนดอนและที่เมืองนิวยอร์คถึงห้าเท่า

ทองคำที่ค้นพบมีน้ำหนักรวมประมาณ ๑,๑๔๐ ตัน โดยที่วิกตอเรียสามารถผลิตทองคำได้ประมาณ ๑,๐๐๐ ตัน มูลค่าประมาณ ๑๑๐ ล้านปอนด์

และที่นิวเซาท์เวลส์ผลิตได้ประมาณ ๑๔๐ ตัน มูลค่าประมาณ ๑๕ ล้านปอนด์ คิดเป็นน้ำหนักร้อยละ ๔๐ ของทองคำที่ผลิตได้ทั่วโลกในรอบทศวรรษนั้น

๒๐ ปีต่อมากระแสตื่นทองก็ยังมีให้เห็นเป็นระยะ และลามไปทั่วออสเตรเลีย

กระทั่งถึงปี ค.ศ. ๑๘๙๒-๑๘๙๓ ก็มีการค้นพบทองคำจำนวนมากที่ทุ่งคัลกูลีร์ - คูลการ์ดี ในเวสเทิร์นออสเตร-เลีย (เป้าหมายสำคัญของการเดินทางของผมในครั้งนี้)

...

ควรต้องบันทึกไว้ว่า กระแสตื่นทองและการค้นพบทองคำ ทำให้เกิดนวัตกรรมทางการเมืองและพัฒนาการสร้างชาติของออสเตรเลียอย่างไรบ้าง

ที่เห็นชัดๆ อย่างแรกคือการตื่นทองทำให้รัฐบาลอังกฤษออกคำสั่งเป็นการชั่วคราวให้ยกเลิกการขนส่งนักโทษไปยังออสเตรเลีย จนกว่าสถานการณ์การตื่นทองจะสงบลง และอาณานิคมต่างๆ พร้อมที่จะรับนักโทษอีก

และเมื่อทบทวนอย่างรอบด้านแล้ว ก็ได้ข้อสรุปว่า สถานการณ์ที่ออสเตรเลียขณะนั้น ไม่เหมาะกับการส่งนักโทษไปรับโทษอีกต่อไป เพราะอาจได้รับประโยชน์จากการแสวงโชคขุดทอง บวกกับการต่อต้านระบบขนส่งนักโทษที่ข่มขู่จะแยกอาณานิคมเป็นอิสระ

พระราชินีวิกตอเรียจึงมีประสงค์ให้ยกเลิกการขนส่งนักโทษไปออสเตรเลียโดยด่วน จะยังมีก็เพียงที่เวสเทิร์นออสเตรเลีย ซึ่งยังต้องการแรงงานนักโทษในการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงยังมีการขนส่งนักโทษชายไปที่นั่นจนถึงปี ค.ศ. ๑๘๖๘ จึงยกเลิกอย่างเป็นทางการ

ออสเตรเลียเริ่มเป็นดินแดนแห่งเสรีชนที่แท้จริง และสามารถพัฒนาระบบการปกครองในรูปแบบของประชาธิปไตยขึ้นมาได้

รัฐบาลอังกฤษได้ผ่าน พ.ร.บ.การปกครองอาณานิคมในออสเตรเลีย โดยกำหนดให้สภาที่ปรึกษาของอาณานิคมต่างๆ มีสิทธิ์ร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครอง เริ่มให้มีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เกิดการปฏิรูปการเมืองและแนวทางเสรีนิยมมากขึ้น

...

การค้นพบทองคำในออสเตรเลียยังมีผลต่อด้านสังคมและวัฒนธรรม เมืองบัลลาแรตที่เป็นแหล่งทองคำขนาดใหญ่ และเมืองเมลเบิร์น กลายเป็นเมืองที่มีประชากรหนาแน่นมาก

ผู้อพยพส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาวที่มาจากครอบครัวชนชั้นกลางที่มีการศึกษาดี และมีทักษะอาชีพต่างๆ เช่น พ่อค้า ช่างฝีมือ หลายคนไม่ได้ตั้งเป้าหมายมาขุดทองโดยตรง แต่ต้องการตั้งถิ่นฐานถาวรในออสเตรเลียและทำธุรกิจต่างๆ เพื่อแสวงหากำไรจากความร่ำรวยของนักขุดทอง

ในไม่ช้าอุตสาหกรรมของชนชั้นกลางก็เริ่มก่อตัวขึ้น เกิดการขยายตัวเพื่อผลิตสินค้า ทั้งด้านอาหาร เกษตร และอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

รวมถึงการก่อตั้งศาสนสถานและจัดตั้งมหาวิทยาลัยซิดนีย์ (ปี ๑๘๕๒) และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น (ปี ๑๘๕๓) ด้วย

ถึงปี ๑๘๗๐ จำนวนประชากรที่เกิดในออสเตรเลียก็มีจำนวนมากกว่าประชากรที่อพยพ ทำให้สังคมออสเตรเลียเป็นแบบสมภาค ที่ประชากรต่างมีชาติกำเนิดทัดเทียมกัน มาจากชนชั้นกลางที่ไม่แตกต่างกันมากนัก มีภูมิหลังทางการศึกษา ทัศนคติ อุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกัน

สังคมแบบสมภาคเป็นลักษณะพิเศษที่ทำให้ประชาชนออสเตรเลียมีความขัดแย้งทางด้านการเมืองน้อยกว่าอังกฤษ และสามารถพัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยได้รวดเร็วกว่า

ถึงปี ค.ศ. ๑๙๐๑ ออสเตรเลียก็มีการรวม ๖ รัฐจัดตั้งขึ้นเป็นสหพันธ์ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งออสเตรเลีย มีรัฐบาลเป็นของตนเอง ทำให้ปีดังกล่าวถือว่าออสเตรเลียเป็นเอกราชจากอังกฤษ (แต่ยังใช้ประมุขร่วมกัน)

จะเห็นได้ว่าทุกก้าวย่างในประวัติศาสตร์นับร้อยปีที่ผ่านมาของออสเตรเลีย ล้วนมีเรื่องราวของทุ่งทองคำร่วมอยู่อย่างมีนัยสำคัญ

และที่นั่นใช่จะมีเพียงแค่ทองคำ แต่ยังอุดมไปด้วยสินแร่อีกหลากหลายชนิด โดยเฉพาะฝั่งเวสเทิร์นออสเตรเลีย ที่ผมจะพาไปความรู้จักในตอนต่อๆ ไป

...

(อ่านต่อฉบับหน้าครับ)

เรื่องราวของการตื่นทองและตัวอย่างแร่ทองคำที่ค้นพบในออสเตรเลีย (จัดแสดงที่ Western Australia Museum เข้าชมวันที่ ๗/๙/๒๐๒๕)

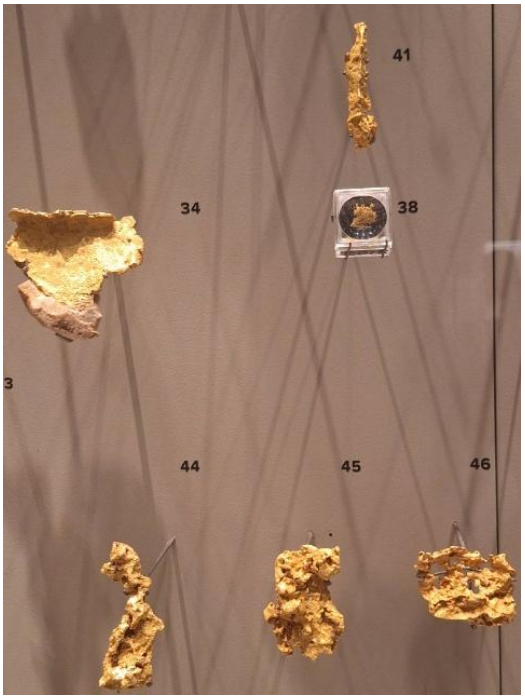

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดทำเอกสารวิชาการ

กลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากท่านในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการจัดทำเอกสารวิชาการ ได้แก่ กพร. เศรษฐกิจปริทัศน์ และบทความวิชาการ เพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาปรับปรุงการจัดทำเอกสารวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากยิ่งขึ้น

1. อาชีพ-ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม
   - ☐ ข้าราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
   - ☐ ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
2. ท่านเคยอ่านหรือมีความสนใจ กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์ ในคอลัมน์ใดบ้าง
   - ☐ สภาวะเศรษฐกิจมหภาค
   - ☐ ข่าวสารเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน (ข่าวในประเทศและต่างประเทศ)
   - ☐ ราคาสินค้าแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่น่าสนใจ
   - ☐ การค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่
   - ☐ ECON FOCUS
   - ☐ ข่าวสารการเหมืองแร่
   - ☐ Raw material foresight
3. ท่านต้องการให้ กพร. เศรษฐกิจปริทัศน์ และบทความวิชาการ ปรับปรุง/เพิ่มเติม เนื้อหาหรือคอลัมน์ใด

   .....

   .....
4. ท่านสนใจหรือต้องการให้จัดทำบทความและรายงานวิชาการในเรื่องใด

   .....

   .....
5. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

   .....

   .....

กรุณาส่งแบบสอบถามมาที่ กลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ
กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๐ ๖๘๓๕ ต่อ ๔๔๓๑
Email : econ@dpim.go.th

แบบสอบถามออนไลน์